



ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 1996 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 2ο • ΦΥΛΛΟ 45ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

Κυρώσεις, τάξη και κοινωνία...

Αναγνωρίζουμε τους εαυτούς μας στην άρνηση των κρατουμένων όταν εξηγούνται ακριβώς ενάντια στον εγκλεισμό τους, γιατί εδώ έξω ξέρουμε πως είμαστε φυλακισμένοι μέσα σε τοίχους καταναγκασμών. Δε μπορούμε όμως να ενστερνιστούμε κάθε εξέγερση που αποσκοπεί στο να επαναφέρει στη φυλακή τις κοινωνικές σχέσεις που δεν υπάρχουν ακόμα γιατί αντίθετα με την πολύ διαδεδομένη άποψη, η φυλακή κοινωνικοποιεί τους κρατούμενους όσο μπορεί (σεβασμός της ιεραρχίας, επιτρεπόμενες ασχολίες, υποχρεωτική εργασία, στέρηση και ιδιωτικότητα των διαπροσωπικών σχέσεων, κλπ...).

Η φυλακή δεν είναι καθόλου μια ασθένεια της εποχής μας, δεν έχει τίποτα το τερατώδες: είναι το επιστέγασμα της κοινωνίας (...).

Τα μέσα ενημέρωσης, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, αλλά και η εκπαίδευση, η ηθική, η κουλτούρα, όλα στοχεύουν στο να διατηρηθεί δια της βίας η συνοχή του συνόλου. Η ποινική κύρωση είναι απαραίτητη για την τάξη, και η τάξη για την κοινωνία. Δεν θα μπορούσαμε ποτέ να συλλάβουμε μία κοινωνία χωρίς τάξη και τάξη χωρίς ποινικές κυρώσεις. Το έχουμε εμπεδώσει όλοι τόσο καλά, που ενισχύουμε τα κάγκελα και την γκιλοτίνα του μυαλού μας σε βαθμό που, τρελοί από αγωνία, να ζητάμε με απόλυτη φυσικότητα την κηδεμονία του κράτους πάνω στις ζωές μας γιατί θεωρούμε πραγματικά ότι είμαστε "ανεύθυνοι".

(απόσπασμα από την μπροσούρα "Για την κατάργηση των φυλακών", εκδόσεις DISCORDIA, Νοέμβρης '94)

ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΑ ΚΟΛΑΣΤΗΡΙΑ

Σε μία κοινωνία φυλακή



Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΦΩΝΩΝ στην τιμητική της και πάλι. Το θέ(α)μα που εξασφάλισε ώρες τηλεθέας και ακρόασης, που έδωσε τη σαλάτα των 8:30, οι φυλακές. Εξέγερση στις φυλακές και απευθείας συνδέσεις, περισιπούδαστες αναλύσεις, η αγωνία να κορυφώνεται όσο νυχτώνει με έκτακτα δελτία και τελευταίες ειδήσεις. "Βιβλικές" καταστροφές να καταμετρούνται -όπως πάντα- πριν καν λήξουν οι καταλήψεις των ιδρυμάτων, ξενόγλωσσα πανώ να φιγουράρουν στους κήπους του θεού, έγκλειστοι και φύλακες να αλλάζουν στιγμιαία όχημα κι ο εκσυγχρονιστής Βενιζέλος ψύχραιμος να παζαρεύει μέσω δικηγόρων. Ανύπαρκτοι ή υπαρκτοί πρωταίτιοι κι αιτήματα να κρίνονται, να διακρίνονται, να κατακρίνονται.

Επώνυμοι δημοσιογράφοι, εργολάβοι του αποκλειστικού, να καλούνται απ' τους ίδιους τους εξεγερμένους ως θεματοφύλακες της αντικειμενικής παρουσίας των διεκδικήσεων

τους, κανάλια να διαμεσολαβούν ως εγγυητές των υπουργικών υποσχέσεων. Κονταρομαχίες με επαγγελματίες αιρετικούς και καταξιωμένους συντηρητικούς. Πρώην κατάδικοι, γλάστρες - στα - παράθυρα, να ερμηνεύουν τα γεγονότα, να αποκαλύπτουν τι φταίει, ποιος φταίει, τα γιατί μιας εξέγερσης. Όλοι μαζί στη μάχη της ενημέρωσης (μάχη σε πόλεμο ενάντια σε ποιους;).

Επανάληψη εικόνων, επανάληψη σχολίων, επανάληψη φόβων, εκτιμήσεων, διαπιστώσεων. Εξαύλωση μηνυμάτων απ' την αποστεωμένη ηλεκτρονική πληροφόρηση. Εκφόρτιση της πραγματικότητας, μια ακόμη ταινία σε εξέλιξη. Αλλά μέσα απ' τους παραμορφωτικούς φακούς της μηντιακής (καταν)άλωσης διακρίνουμε κάποια πράγματα: για πρώτη φορά -σ' αυτό το βαθμό- τα γραμμένα σεντόνια να καταφέρονται ενάντια στις διακρίσεις και το ρατσισμό (και τα γράμματά τους παύουν να 'ναι ξενικά)/ το μίσος για μια ακόμη φορά ξεσπά στα άψυχα της φυλακής, στους τοίχους που τόσα άκουσαν και τόσα είδαν (σε πρώτο πλάνο νεαρή δημοσιογράφος να αναρωτιέται ειλικρινά "μα πώς μπορούν και καταστρέφουν το σπίτι τους;")/ και στην άλλη πλευρά της χώρας, στη μακρινή Χίο, οι έγκλειστοι χωρίς δικά τους αιτήματα, για "ακατανόητους λόγους" αλληλεγγύης -και μόνο-, να εξεγείρονται.

Τρία σημεία (κι άλλα πόσα;) να συνθέτουν έναν καθρέφτη απέναντί μας, κάπου εκεί στο βάθος, πίσω απ' την γαλάζια οθόνη, πίσω κι απ' τα κάγκελα.

Κ.Τ.

Για τις αγροτικές κινητοποιήσεις...

Πραγματοποιώντας τις εξαγγελίες του Φλεβάρη, αγρότες και κτηνοτρόφοι, κατεβαίνουν στο δρόμο. Η οικονομική ανέχεια που τους έχει επιβληθεί από τα ευρωπαϊκά και ελληνικά διευθυντήρια και πάντα προς όφελος των κεφαλαιούχων, διογκώνονται καθημερινά. Οι τιμές των προϊόντων υποτιμούνται, πολλές φορές, ολόκληρες παραγωγές, μένουν απούλητες και αχρηστεύονται ολοκληρωτικά, με άμεσο στόχο την ιδιοκτησιακή αναδιάρθρωση της καλλιεργήσιμης γης. Η εκτίμηση και η συνείδηση της όλης κατάστασης, τους οδηγεί αναγκαστικά σε άμεση δράση. Συγκεντρώσεις, πορείες, εικονικές καταστροφές προϊόντων, αποκλεισμοί νομαρχιών και κεντρικών αρτηριών.

Η κυβέρνηση προκειμένου να βρει τις πολυπόθητες βαλβίδες αποσυμπίεσης, ρίχνει τις ευθύνες στις Βρυξέλλες, φορώντας το προσωπείο που κάτανόει αλλά αδυνατεί να παρέμβει. Από την άλλη, υπεραμύνεται της κοινωνικής ομαλότητας και της ελεύθερης κυκλοφορίας ανθρώπων και εμπορευμάτων, επιχειρώντας, με πλάγιο τρόπο, να επιβάλλει "σιγή νεκροταφείου". Από κοντά τους, και άξιος συμπαράστασης τους, ο συρφετός των Μ.Μ.Ε., προς διασφάλιση "αντικειμενικών πληροφοριών": της υποταγής και της καταστολής.

Όσο για τον βρώμικο ρόλο των συνδικαλιστών, όπως αυτός καταγράφηκε από τις κινητοποιήσεις του προηγούμενου Μάρτη και την ήττα του αγροτικού κινήματος, όπως επίσης και από τις διαδικασίες που ακολούθησε από τότε μέχρι τώρα, κατέδειξε ότι αποκλειστικό μέλημά τους ήταν η διατήρηση της υπάρχουσας κατάστασης και η συνδιαλλαγή με τους κυβερνώντες για λίγα ψίχουλα.

Ξεπουλώντας τους αγροτικούς αγώνες, εξαγοράζουν την αυριανή σταδιοδρομία τους, ο ένας στη βουλή και ο άλλος στη νομαρχία. Και με το δίκιο τους. Γιατί σε αντίθετη τροπή του αγροτικού αγώνα παίζεται το κεφάλι τους.

Αναρχικοί Θεσσαλίας

Ενάντια στις ένοχες σιωπές και τις επικίνδυνες φλυαρίες

...16-17 Μάρτη 1992

Είμαστε λίγο μετά την άνοιξη της "ελεύθερης ραδιοφωνίας". Λίγο μετά, ουσιαστικά από το σπάσιμο του κρατικού μονοπωλίου στα ΜΜΕ και τον εκσυγχρονισμό της κυριαρχίας, στο χώρο των media και στην Ελλάδα.

Την ίδια περίοδο, τα δύο αυτοδιαχειριζόμενα κοινωνικά ραδιόφωνα της Θεσ/νίκης, το ράδιο Ουτοπία και το ράδιο Κιβωτός, ετοιμάζονται να δεχτούν την καταστολή, που δέχτηκαν οι αντίστοιχοι ραδιοφωνικοί σταθμοί σε όλη την Ελλάδα.

στασης, εκατοντάδες ραδιοφωνικοί σταθμοί εμφανίζονται στην Ελλάδα, δημιουργώντας το αδιαχώρητο στην μπάντα, ή καλύτερα δυσχεραίνοντας και παρενοχλώντας το έργο της επιτήρησης της κοινωνίας από τα "σοβαρά" ΜΜΕ, από αυτά που μπορούν να συνεργαστούν και να συντελέσουν στην αναπαραγωγή της κυριαρχίας και του κεφαλαίου.

Τη στιγμή που "Ξαφνικά" τον Ιούνιο του '91 η πολεοδομία της Θεσ/νίκης κηρύσσει παράνομα κτίσματα τις κεραίες των ραδιοσταθμών, που έχουν εγκατασταθεί στην Άνω Πόλη, δηλαδή σχε-

κινά. Νομάρχες, δημοτικά συμβούλια, εισαγγελείς και αστυνομία -με ασπίδα τις κινήσεις των κατοίκων, οι οποίοι βάλλουν εναντίον δικαίων και αδικιών- ξεκινούν ένα παιχνίδι συναντήσεων, τηλεσέιραφων, συστάσεων και ενστάσεων και απορρίψεων που καταλήγει στις 23/12/91 όταν οι πρώτες κεραίες κατεβαίνουν.

Το σχέδιό περιλαμβάνει την μετάβαση των κεραιών στο "πάρκο κεραιών" του Χορτιάτη, όπου υποτίθεται ότι δεν θα δημιουργείται πρόβλημα υγείας, ούτε και αισθητικά ή άλλης μορφής πρόβλημα. Το ψέμμα σε όλο του το μεγαλείο.

ΦΥΛΑΚΕΣ

Αυτοκτονία κρατούμενου

Όταν οι "αρμόδιοι" αναζητούν "λύσεις" περί σωφρονισμού, η ζωή πίσω από τα κάγκελα σπρώχνει την ανθρώπινη ύπαρξη στα όριά της. Ο θάνατος, ψυχολογικός και φυσικός, βρίσκεται σε ημερήσια διάταξη.

Σελ. 2

ΙΝΔΙΑΝΟΙ

Αντίσταση στις δομές

"Το έγκλημα της Ισπανίας δεν ήταν ενάντια στους ινδιάνικους λαούς, αλλά ενάντια στο σύνολο της ανθρωπότητας, γιατί ανακόπηκε η ανάπτυξη μιας κοινωνίας που δεν είχε κυλιστεί στις αθλιότητες της Ευρώπης".

Σελ. 5

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Διάταξη "Beugehaft"

Η άρση του "δικαιώματος" άρνησης κατάθεσης στις ανακριτικές αρχές. Ένα νέο

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Ν.Α.

★ Ξανά και ξανά η αστυνομία φροντίζει να υπενθυμίζει την εγκληματική της φύση. Δεν περνάει εβδομάδα χωρίς να υπάρξει κάποιο κρούσμα, είτε αστυνομικής βίας, είτε αστυνομικής αθλιότητας. Αυτή τη φορά πιάστηκε υπαστυνόμος να πουλάει προστασία σε ιδιοκτήτη μπαρ. Ναι, ναι, ξέρουμε... Είναι μία από τις ελάχιστες εξαιρέσεις...

★ Ο δε ιδιοκτήτης του μπαρ απευθύνθηκε στην τηλεόραση του SKY για να συλληφθεί ο δράστης. Οι καινούριες κοινωνικές προσφορές των ΜΜΕ είναι οι δημοσιογράφοι σε ρόλο μπάτσου.

★ Η ολομέλεια του Άρειου Πάγου έκρινε αντισυνταγματικό το νόμο για τη δήμευση της περιουσίας του τέως βασιλιά από το ελληνικό κράτος. Δύο γάιδαροι μάλωναν σε ξένο αχυρώνα...

★ Σε συνέντευξή του ο Πάγκαλος σε τούρκο δημοσιογράφο, καλεί την Τουρκία να αποσύρει την 4η στρατιά από τα παράλια της Μικράς Ασίας και να τη στείλει στο εσωτερικό της επικράτειάς της. Γιατί εκεί, λέει, βρίσκεται ο πραγματικός εχθρός της Τουρκίας, εκεί που υπάρχει αστάθεια. Μετάφραση σε λιγότερο διπλωματική γλώσσα: "Σφάχτε τους Κούρδους και αφήστε μας ήσυχους..."

★ Συγχαρητήρια στο ελληνικό κράτος από την Κομισιόν για την πολιτική λιτότητας που ακολουθεί με συνέπεια. Προτρέπει και για τη συνέχισή της. Απολύστε, κλέψτε, περικόψτε, τσακίστε, είναι το μήνυμα.

★ Καταστολή, αλληλεγγύη, κεφάλαιο και πολυεθνικές. Και σ' αυτό το φύλλο το ΑΛΦΑ διακρίνεται για την γεμάτη πρωτοτυπία ύλη του...
That's life...



ΕΙΣΤΕ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ;

Τα χαράματα της Δευτέρας 26-2-96, ο Γιάννης Μιράκης βρέθηκε κρεμασμένος με ένα λουρί από σακ-βουαγιάζ μέσα στο κελί του. Ποιός φταίει για αυτό το θάνατο; Φυσικά μόλις στερέψει η συγκίνηση για το τραγικό γεγονός τα πάντα θα ξεχαστούν, τα πάντα θα γυρίσουν στον παλιό καλό ρυθμό. Άλλωστε τί αξία έχει η ζωή ενός κακοποιού, ενός τοξικομανή; Σε τελική ανάλυση ας πρόσεχε. Κι αν υπάρχουν ευθύνες, αυτές θα χρεωθούν στη "συμφόρηση των φυλακών", στα "κυκλώματα", στο συσσίτιο... Εύκολες λύσεις, εύκολοι στόχοι. Είναι και επένδυση για το μέλλον. Γιατί ο Γιάννης ούτε ο πρώτος ήταν ούτε ο τελευταίος και το ξέρουν όλοι πως αργά και σταθερά, πίσω από τα κάγκελα, οι άνθρωποι χάνουν τον εαυτό τους, χάνουν τη δύναμη να είναι άνθρωποι, πιστεύουν στη σικέ ελπίδα της δικαιοσύνης και καταλήγουν στο μόνο αληθινό που υπάρχει στη φυλακή: στο θάνατο. Βέβαια, εκεί που είναι (αν είναι πουθενά) ο Γιάννης και ο κάθε Γιάννης, κανένα χέρι αστυνομικού ή δικαστή δεν το φτάνει. Έστω και έτσι τους ξέφυγε. Να ένα κενό εξουσίας που η Ένωση Δικαστών και ο κ. Κόκκινος πρέπει να φροντίσουν να καλύψουν. Κάποιος τρόπος πρέπει να υπάρξει για να τιμωρούνται οι πεθαμένοι...

Ο Γιάννης Μιράκης έχοντας προ-πηρεσία στο "σοφρωνισμό" πιάστηκε σε μια πλατεία. Για την ακρίβεια καθόταν σε ένα παγκάκι. Έτυχε, εκατό μέτρα παρακάτω, να συλληφθεί κάποιος να κλέβει ένα κασσετόφωνο. Μάζεψαν και το Γιάννη. Ο δράστης ούτε που τον αναγνώρισε, παρά τον ιδιαίτερο ζήλο των αστυνομικών στο ξύλο και στα βασανιστήρια. Κάποιος ανακριτής με ανάλογο ζήλο τον προφυλάκισε. 18 μήνες χωρίς δίκη, χωρίς "μεροκάματα", με όση περιθάλψη μπορούν οι φυλακές να προσφέρουν στον τοξικομανή, για να φτάσει τελικά στο δικαστήριο. Εκεί κάποιοι δικαστές,

πρωτού φάνε το μεσημεριανό τους και αράξουν στην τηλεόραση αποφάσισαν να απαλλάξουν την κοινωνία από ένα κακούργο: έξι χρόνια για ένα κασσετόφωνο. Για συνέργεια σε κλοπή κασσετόφωνα. Για απλό πλημμέλημα. Και μιας και αυτό δεν αρκούσε, ο Γιάννης που, 4-5 ώρες αφότου ξέσπασε η εξέγερση, ήταν στο νοσοκομείο, βρέθηκε χρεωμένος για τις καταστροφές. Βαρύ, πολύ βαρύ το σπαθί μιας πόρνης που παριστάνει τη θεά, της Θέμιδας. Όσο κι αν έχουμε κουραστεί-είναι που δεν μπορεί να κάνουμε και αλλιώς-μας μένει μόνο η φωνή και η διαμαρτυρία... Μετράμε νεκρούς, δικούς μας ανθρώπους νεκρούς. Παλικάρια 26 χρονών με μια θηλειά στο λαιμό. Κι αυτοί που φταίνε κρύβονται πίσω από στολές, έδρανα ακιθισμούς. Γιατί όσες φυλακές και αν χτιστούν, όσο και αν προσπαθήσουν οι υπάλληλοι, ακόμα και αστακό να έχει το συσσίτιο, ο "Γιάννης" θα τελειώνει έτσι τη ζωή του γιατί υπάρχουν αυτοί που η λέξη συνείδηση δεν υπάρχει στο στο λεξιλόγιό τους, που σε θεωρούν κατά τεκμήριο ένοχο, που τα χρόνια των ποινών δε σημαίνουν τίποτα άλλο παρά αιτίες για παχυλούς μισθούς και τσάμπα λιμουζίνες.

Θα πουν κάποιοι πως δεν μπορούν όλοι να μπουν στο ίδιο σακί. Όμως αυτοί που ανέχονται να γίνονται πλάι τους τέτοια πράγματα, αυτοί που για να μην χάσουν καριέρες σιωπούν μπροστά στους φόβους και τις ληστείες ζωών, γιατί θα πρέπει να θεωρούνται λιγότερο υπεύθυνοι;

Είμαστε ο τελευταίος τροχός της αμαξας σ' ένα σύστημα με τεράστια οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα. Εκατοντάδες δις παίζονται στις πλάτες των 6.000 κρατουμένων. Όσο κι αν αυτό το παιχνίδι έχει κανόνες, όσο κι αν είναι ένα εξαρχής βρώμικο παιχνίδι, δεν γινόμαστε παράλογοι. Υπάρχουν πράγματα που στην σημερινή κοινωνία δεν γίνονται.

Γι' αυτό ζητάμε απλά "κοινή λογική". Έστω την δική τους λογική: στα χρόνια, στις ποινές, στις ανακρίσεις, στο ύφος που οι κύριοι της έδρας μας αντιμετωπίζουν. Όμως δεν παρακαλάμε. Για καμιά φυλακή και κανέναν κανόνα δεν θα μας στερήσει την αξιοπρέπεια. Είναι το μόνο που έχουμε και δεν σκοπεύουμε να το χάσουμε. Λυπόμαστε μόνο γι' αυ-

τούς που χάνουμε, λυπόμαστε κάθε φορά που κάποιος "σπάει" και στο τέλος λυπούνται όλοι, κάθε φορά που το καζάνι στις φυλακές ξεχειλίζει. Όσοι έχουν κάτι άλλο από κενό πίσω από το στήθος αν αναλάβουν τις ευθύνες τους.

Καλό ταξίδι Γιάννη.
Καλό ταξίδι σε όλους σας.
Κρατούμενοι Γ' Πτέρυγας



Εκδηλώσεις

★ Το Σαββατοκύριακο 9 και 10 Μάρτη, η κατάληψη Βαρβάρα διοργανώνει στη Θεσσαλονίκη διήμερο για την ενίσχυση της αυτοοργανωμένης αντιεπιχειρηματικής μουσικής σκηνής. Οι εκδηλώσεις θα ξεκινήσουν το Σάββατο με συναυλία που πραγματοποιείται στις 10.00μμ. στο στέκι του Βιολογικού, με την συμμετοχή των συγκροτημάτων Μάστιγα, Ψύχωση και Ανάσα Στάχτη. Την Κυριακή θα πραγματοποιηθεί στον χώρο της κατάληψης (Κρίσπου 7, Πλ. Κουλέ Καφέ) συζήτηση με θέμα την αντιεπιχειρηματική μουσική σκηνή. Η συζήτηση θα ξεκινήσει στις 7.00μμ. και γίνεται στα πλαίσια της αντίστοιχης 3ήμερης συνάντησης που θα γίνει στη Villa Αμαλίας με το ίδιο θέμα στις 29-31 Μάρτη.

★ Κυριακή 10 Μάρτη, στις 7.30 μμ, στην Villa Amalias (Αχαρνών & Χεύδεν), με αφορμή την δίκη των ραδιοφώνων στη Θεσσαλονίκη, θα γίνει εκδήλωση αλληλεγγύης - συζήτησης. Η εκδήλωση έχει θέμα "Άλητες, Ρουφιάνοι, Δημοσιογράφοι - Το τοπίο πέρα από το σύνθημα/η σημασία των δικών μας δικτύων αντιπληροφόρησης και επικοινωνίας".

★ Την Δευτέρα και την Τρίτη, 11 και 12 Μάρτη αντίστοιχα, κλιμακώνονται στη Θεσσαλονίκη οι κινητοποιήσεις για την δίκη -που πραγματοποιείται την Τρίτη- των 12 συλληφθέντων από την εισβολή των ΜΑΤ στα δύο αυτοδιαχειριζόμενα κοινωνικά ραδιόφωνα, πριν από τέσσερα χρόνια. Την Δευτέρα, το ράδιο Ουτοπία και μέλη του ράδιο Κιβωτός καλούν συγκέντρωση στις 5.00μμ. στην Καμάρα, ενώ την Τρίτη πραγματοποιείται αντίστοιχη συγκέντρωση αλληλεγγύης στις 9.00μμ. στα δικαστήρια. Στις δύο συγκεντρώσεις αλληλεγγύης καλεί και η Πρωτοβουλία ενάντια στην κρατική καταστολή.

★ Δευτέρα 11 Μάρτη, στη Θεσσαλονίκη, θα γίνει συγκέντρωση αλληλεγγύης προς τους διωκόμενους των δύο αυτοδιαχειριζόμενων ραδιοφωνικών σταθμών της πόλης. Η συγκέντρωση θα γίνει στην Καμάρα, στις 5.00 μμ

★ Την ίδια μέρα, στις 8.00 μμ, στα γραφεία του Δικτύου για την Υπεράσπιση των Πολιτικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων (Βαλτετσίου 35), θα γίνει συζήτηση με θέμα τον συντονισμό της Ελληνοτουρκικής Αντιπολεμικής Καμπάνιας (βλέπε κείμενο σε άλλη σελίδα).

★ Τρίτη 12 Μάρτη, στις 8.00 μμ, στη Villa Amalias, θα γίνει μια πρώτη συνάντηση με θέμα την συγκρότηση κίνησης αλληλεγγύης στον Θόδωρο Τριανταφύλλη.

★ Την ίδια μέρα, στις 9.00 πμ, θα γίνει συγκέντρωση στα δικαστήρια της Θεσσαλονίκης όπου δικάζονται οι δώδεκα συλληφθέντες από την εισβολή των ΜΑΤ στο Ράδιο Κιβωτός (16 Μάρτη '92).

★ Παρασκευή 15 Μάρτη, στις 7.00 μμ, στο Πολυτεχνείο (αίθουσα Γκίνη), θα γίνει εκδήλωση - συζήτηση με θέμα "Πολυτεχνείο '95: Δικαστικές διώξεις και Κοινωνική Αλληλεγγύη".

★ Την ίδια μέρα, στα Χανιά, θα γίνει συναυλία αλληλεγγύης στους διωκόμενους του Πολυτεχνείου με χανιώτικα συγκροτήματα.

Συζήτηση για την καταστολή στα ΤΕΙ Αθήνας

ΤΗΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ ΠΕΜΠΤΗ, έγινε στα ΤΕΙ Αθήνας εκδήλωση-συζήτηση με θέμα τη δίωξη των πολιτικών ιδεών. Αφορμή στάθηκαν οι καταδίκες των μέχρι τώρα δικάζομένων συλληφθέντων του Πολυτεχνείου, αλλά και οι διώξεις κατά των Γ. Ρούσση και Διαμαντόπουλου για τις σχετικές τους δηλώσεις σε τηλεοπτική εκπομπή. Στην εκδήλωση, που συμμετείχαν περίπου 100 άτομα, παραβρέθηκαν ως ομιλητές οι, Βούτσης από την πολιτική Γραμματεία του Συνασπισμού, Τριάντης, Μπουρνάζος από το Δίκτυο για τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα και Γ. Ρούσσης καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου, ενώ παρενέβησαν και αρκετοί άλλοι. Ειδικότερα, ο Γ. Ρούσσης εξέφρασε, μεταξύ άλλων, την άποψη ότι δίωξη των πολιτικών ιδεών θα πάψει να υπάρχει μόνο αν πάψει η κρατική εξουσία στην κοινωνία και ότι τις επαναστάσεις της πενίας του 19ου αιώνα πρέπει να τις διαδεχθούν οι επαναστάσεις της χειραφέτησης. Οργανωτής της αξιόλογης αυτής εκδήλωσης υπήρξε η "Επιτροπή Συμπαράστασης από διοικητικούς υπαλλήλους και σπουδαστές του ΤΕΙ Αθήνας".

Ελεύθερος ο Αμίλητος!

Ελεύθερος αφέθηκε ο Στέφανος Αμίλητος, ύστερα από τρίμηνη φυλάκιση για τα γεγονότα του Πολυτεχνείου. αφού τελικά κατορθώθηκε να συγκεντρωθεί το ποσό για την εξαγορά της ποινής του. Αποδείχτηκε λοιπόν ότι η έμπρακτη αλληλεγγύη, πέρα από τις όποιες διαφωνίες, μπορεί να εκφράζεται και με απλούς, αλλά πολύ ουσιαστικούς τρόπους. Γιατί η ελευθερία δεν πρέπει να είναι προνόμιο όσων έχουν τα μέσα...

Για τους 526 καταληψίες του Πολυτεχνείου έχει ανοιχτεί από συντρόφους λογαριασμός ενίσχυσης, όχι μόνο για τα έξοδα των δικών που έρχονται (και που θα διαρκέσουν μέχρι τον Μάιο), αλλά και για εγγυήσεις σε τυχόν καταδίκες. Ο αριθμός του λογαριασμού είναι στην Εθνική Τράπεζα, 068-747974-31.

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο αναρχικός/ αντιεξουσιαστικός χώρος στην Ελλάδα έχει μια δυσανάλογη ανάπτυξη δράσης (συχνά με πικρό αντίτιμο) και διατύπωσης σύγχρονων θέσεων και θεωρήσεων. Το πραγματικό επίπεδο ανάπτυξης κάθε κινήματος είναι το επίπεδο της κοινής συνείδησης όσων το αποτελούν και αυτό, τότε και μόνο τότε, όταν αυτή η κοινή συνείδηση μετουσιώνεται σε πράξη. Κάθε πράξη που δεν οδηγεί σε διεργασίες συνείδησης, ακόμη και αν το κίνημα εμφανίζεται σε άνοδο, είναι πράξη περιστασιακή και εύκολα αφομοιώσιμη, είτε από το υπάρχον, είτε από ειδικούς της ιδεολογίας. Οι «βαθείες αναλύσεις» των «ειδικών της επαναστατικής θεωρίας», ακόμα και αν αυτοί είναι καλοπροαίρετοι, όχι μόνο δεν προάγουν το κίνημα, αλλά αντίθετα το αλυσσοδέτουν, αφού αναπαράγουν τον διαχωρισμό δε «διανοούμενους» και «ακτιβιστές», λειτουργώντας τελικά ως πρωτοπορεία ιδεολογικού ελέγχου. Από την άλλη μεριά, πρέπει να ξεφύγουμε από την τακτική της ιδεολογικής προκάλυψης-πίσω από γενικόλογες συνθηματολογίες. Πρέπει λοιπόν να προωθηθεί η επικοινωνία και η συνοχή.

Με το παραπάνω σκεπτικό, καλούμε άτομα και συλλογικότητες από όλη την Ελλάδα, που ενδιαφέρονται για επικοινωνία και ανάπτυξη προβληματισμού, σε συνάντηση που θα πραγματοποιηθεί στη Θεσσαλονίκη

το τριήμερο από 23 έως 25 Μάρτη. Δεν πιστεύουμε ότι θα είναι μια συνάντηση που θα απαντηθούν όλα τα ερωτήματα. Θέλουμε όμως να είναι μια συνάντηση όπου **θα τεθούν** ερωτήματα και μάλιστα με τρόπο ισότιμο, συμμετοχικό και με αλληλοσεβασμό. Θέλουμε μια πολιτική συζήτηση χωρίς ρητορείες, χωρίς προσωπικές αντιπαράθεσεις, όπου τα ερωτήματα θα τεθούν με τη μεγαλύτερη δυνατή σαφήνεια, όπου οι όποιες συμφωνίες θα υπάρξουν εκεί που μπορούν να υπάρξουν και όχι τραβηγμένες από τα μαλλιά, όπου οι διαφωνίες θα είναι πολιτικές και ξεκάθαρες ως προς το περιεχόμενό τους.

Πιστεύουμε ότι για να υπάρξει μια συζήτηση με στοιχειώδεις όρους επιτυχίας, πρέπει να προηγηθεί η έγκαιρη διατύπωση μιας θεματολογίας σαφούς, αλλά όχι περιοριστικής για τις ελεύθερες αναζητήσεις όσων αποδεχτούν την πρόσκληση συμμετοχής. Καταθέτουμε λοιπόν την παρούσα θεματολογία, ώστε οι συλλογικότητες και τα άτομα να έχουν τον χρόνο να προβληματιστούν και να ετοιμάσουν, αν επιθυμούν, εισηγήσεις, ελπίζοντας να αποφύγουμε την παλινδρόμηση επί πάντως επιστητού. Τα προτεινόμενα θέματα είναι τα ακόλουθα τρία:

I. Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Η έννοια της αλληλεγγύης - Πέρα

από την «πολιτική» - Η αλληλεγγύη μέσα από τις προσωπικές σχέσεις και την καθημερινότητα - Η αλληλεγγύη μέσα στην κοινωνική της διάσταση - Η αλληλεγγύη σαν συνθήκη καθολικής αντίστασης - Η αλληλεγγύη σαν δράση και σαν σύνδεση ενάντια στους διαχωρισμούς που παράγει το κράτος (έλληνες και αλβανοί, κοινωμία και μειονότητες, εργάτες και άνεργοι, κλπ.) - Η αλληλεγγύη σαν ουσιαστική παράμετρος της διεθνοτικής δράσης - Η αλληλεγγύη, τελικά, σαν βάση της αντιεξουσιαστικής κοινωνίας

II. ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

Νέες οικονομικές σχέσεις - Παγκοσμιοποίηση της κυριαρχίας - Τέλος του διπολισμού και «τέλος της ιστορίας» - Σύγχρονες μορφές ιδεολογικού ελέγχου

(Θεωρείται απαραίτητη μια συζήτηση γενική και όχι γενικόλογη για τους όρους και τις δομές της σύγχρονης κυριαρχίας. Αυτό σημαίνει ότι θα επιδιωχθεί μια συζήτηση σε πλάτος και όχι σε βάθος. Πρέπει να αρχίσουμε από πολύ απλά πράγματα για να ξεφύγουμε από την καθόλου απλή υπόθεση της συνθηματολογίας. Εξάλλου, χωρίς γενικές διαπιστώσεις -ακόμη και με καταγεγραμμένες διαφωνίες- δεν έχει κανένα νόημα η σε βάθος επιμέρους επεξεργασία ζητημάτων. Θα ήταν θεμιτό, με

το πέρας της συζήτησης, να διατυπωθούν ειδικότερες θεματικές ενότητες, η επεξεργασία των οποίων (με τις ανάλογες εμβασύνσεις) θα αναληφθεί από επιμέρους ομαδοποιήσεις. Με άλλα λόγια, μπορεί μια ανάλυση, πχ. για το ασφαλιστικό, να έχει το δικό της ειδικό βάρος, αλλά η συνολική επίπτωση που έχει τελικά στο κίνημα και την κοινωνία είναι μηδαμινή, αν δεν υπάρχουν προηγουμένως οι περιγραμμάτιμες έστω συμφωνίες ή καταγεγραμμένες διαφωνίες πάνω σε συνολικά ζητήματα).

III. ΑΝΤΙΑΗΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ

Ποια είναι τα σημεία τριβής, οι πιθανές εστίες των αυριανών πυρκαγιών μέσα στην κοινωνία; - Ποια είναι η θέση των αναρχικών στο γενικότε-

ρο κοινωνικό κίνημα αντίστασης; - Τρόποι δράσης, μορφές οργάνωσης, στόχοι και προοπτικές του αναρχικού κινήματος.

(Στόχος είναι το ξεπέρασμα της λογικής "ο καθένας και το μαγαζάκι του", το ξεπέρασμα της αυτάρειας, μέσω της ελκρινούς ενδοσκόπησης. Στόχος είναι η συνάντηση μέσα στην οργάνωση των αγώνων του μέλλοντος. Στόχος είναι η ανάληψη πρωτοβουλιών δράσης με κοινωνική απεύθυνση και διεισδυτικότητα).

Το κείμενο που συντάχθηκε απ' τη Συντακτική Ομάδα Θεσσαλονίκης, συνοψογράφεται και απ' την αντίστοιχη της Αθήνας.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ: Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΑΜΑΤΟΣ

"Ζείς σε μια πόλη, όπου οι γυναίκες είναι υποβαθμισμένες σε μια κατάσταση ασημαντότητας, αποκλειστικά αφιερωμένες στη φροντίδα του σπιτιού και των παιδιών; Αναμφίβολα τα έχεις σκεφτεί πολλές φορές αυτά με κάποια αηδία και όταν βλέπεις την ελευθερία που απολαμβάνουν οι αδερφοί σου ή οι υπόλοιποι άντρες της οικογένειάς σου, αισθάνεσαι τί στερήσεις συνεπάγεται το να είσαι γυναίκα.



Λοιπόν, σε όλα αυτά που έχεις υποφέρει και υποφέρεις εναντιώνονται οι Mujeres Libres ("Ελεύθερες Γυναίκες"). Θέλουμε να έχεις την ίδια ελευθερία με τους αδερφούς σου... Θέλουμε η φωνή σου να ακουστεί με την ίδια ισχύ με εκείνη του πατέρα σου. Θέλουμε να κατακτήσεις την ανεξάρτητη ζωή που έχεις επιθυμήσει, χωρίς να σ' ενδιαφέρει τι θα πουν οι άλλοι για σένα.

Κατάλαβε, όμως, ότι όλα αυτά απαιτούν την προσπάθεια σου: ότι δεν γίνονται χωρίς αντίτιμο και ότι για να τα καταφέρεις χρειάζεσαι τη βοήθεια των άλλων. Χρειάζεσαι κάποιους που να ενδιαφέρονται για τα ίδια πράγματα με σένα, έχεις ανάγκη να τους βοηθήσεις όπως κι εκείνοι θα σε βοηθήσουν. Με άλλα λόγια, πρέπει να παλέψεις συλλογικά. Που σημαίνει ότι πρέπει να δημιουργήσεις μια ομάδα γυναικών.

Το παραπάνω απόσπασμα που προέρχεται από ένα φυλλάδιο με τίτλο "Πως να οργανώσετε μια ομάδα Mujeres Libres" και κυκλοφόρησε το 1937 στην Ισπανία, έρχεται 50 χρόνια μετά να καταδείξει πόσο τα πράγματα δεν έχουν αλλάξει. Πως, όλη αυτή η φλόγα, η ζωντάνια, η αυτοεκτίμηση, εγκλωβίζεται στις μέρες μας στους θεαματικούς μηχανισμούς του "εορτασμού" της μέρας της γυναίκας. Βέβαια, φωνές στο βάθος υπάρχουν...

Παρόλες τις μεγάλες, επιφανειακές, αλλαγές που χωρίζουν από την εποχή που γράφτηκε το κείμενο -η γυναίκα "βγήκε" στην παραγωγή, "μετέχει" στην εξουσία, απελευθερώθηκε σεξουαλικά κλπ.- αλλαγές που αφορούν κυρίως ή μόνο τις λεγόμενες δυτικές κοινωνίες, η ουσία παραμένει η ίδια. Οι γυναίκες παραμένουν "σε μια κατάσταση ασημαντότητας". Ασημαντότητα που ορίζεται μέσα απ' την ποικιλότητα των προσώπων και των μορφών που της αποδίδονται -γυναίκα παραδείσιο πουλί των ιλλουστρασιών περιοδικών, γυναίκα αντικείμενο των τσοντοπεριοδικών που γεμίζουν καθημερινά τα μάτια μας στους δρόμους, γυναίκα "δυναμικό" στέλεχος επιχειρήσεων, γυναίκα καταπιεστική μητέρα, γυναίκα νοικοκυρά. Ασημαντότητα που ορίζεται από την έλλειψη του καθ' ορισμού της δικής της αυτο-ουσίας. Ασημαντότητα που ορίζεται από την έλλειψη, όχι οράματος ευτυχώς, αλλά λόγου για έναν κόσμο όχι καλύτερο αλλά παντελώς διαφορετικό απ' αυτόν, που "επαναστάτες" έχουν μέσα στα πλαίσια της άγονης πατερναλιστικής εικόνας για το παρόν και το μέλλον. Ενα μέλλον που φανερώνεται καταστροφικό για τη ζωή, γερά θεμελιωμένο στην εξουσιαστική λογική...

Πενήντα χρόνια έχουν περάσει από τα οράματα των Mujeres Libres και οι γυναίκες συνεχίζουν να είναι το πιο κακοπληρωμένο, καταπιεσμένο, κακοποιημένο τμήμα του πληθυσμού. Χαμένες στο καθημερινό δρομολόγιο δουλειάς-σπιτιού-κρεβατιού. Πενήντα χρόνια έχουν περάσει και οι γυναίκες υφίστανται καθημερινά τη βία λόγων και πράξεων σ' όλο το φάσμα της ζωής τους. Ακόμα δεν έχουν κατακτήσει τη χαμένη τους ταυτότητα.

Ας μην γιορτάσουμε φέτος τις επετείες του θεάματος. Ας αφήσουμε τις φωνές μας να ακουστούν.

Ε.Ε.

Το Πολυτεχνείο του '95 δεν έχει τελειώσει...

Εχουν περάσει σχεδόν τέσσερις μήνες από το Πολυτεχνείο του '95 και μια ολόκληρη περίοδος δείχνει να έχει κλείσει, με επιπτώσεις διαφορετικές για τον καθένα ανάλογα με την ιδιαιτερότητα της στάσης του εκείνη την περίοδο. Τέσσερις λοιπόν μήνες μετά, οι τότε απεργοί πείνας Καλαρέμας και Μαρίνος είναι ελεύθεροι, οι 120 από τους συλληφθέντες κουβαλάνε στην πλάτη τους 40 μήνες, οι 7 βρίσκονται σε καθεστώς παρανομίας, οι ανήλικοι "ξεμπερδέψαν" με δικαστικές επιμελητείες, δενδροφυτεύσεις αλλά και πολύ πίκρα, το φάντασμα της εξέγερσης στις φυλακές εξαπλώνεται τώρα στα κολαστήρια όλης της Ελλάδας (ευτυχώς κάποιοι μπορούν και αξιοποιούν καλύτερα τα μηνύματα των αγώνων...) οι μπάτσοι συνεχίζουν το κοινωνικό τους έργο πάνω σε τσιγγάνους και η Ελλάδα συνεχίζει την πορεία της προς έναν καλύτερο νέο κόσμο, ισοπεδώνοντας όσους δεν χωράνε σ' αυτόν... Πολλά έχουν ειπωθεί για εκείνη τη νύχτα, πολύ μελάνι (και χολή...) έχει χυθεί για να εξηγήσει τους λόγους, τις αιτίες, τις αφορμές, τις συνέπειες, τα λάθη, τα αποτελέσματα, του τι έπρεπε ή τι δεν έπρεπε να γίνει κλπ κλπ. Εκείνο όμως που κοντεύει να ξεχαστεί, είναι ότι στο ε-

πόμενο χρονικό διάστημα, 300 περίπου από τους συλληφθέντες εκείνης της νύχτας θα βρεθούν στα εδώλια για να αντιμετωπίσουν το κόστος της επιλογής τους να μη μείνουν απλοί θεατές από τα σπίτια τους εκείνου του γεγονότος. Και μέσα στην αδράνεια που χαρακτηρίζει τη σημερινή περίοδο υπάρχει ο κίνδυνος σ' αυτή τη δοκιμασία να βρεθούν μόνοι.

Αυτή είναι και η αγωνία που γέννησε την εκδήλωση της ερχόμενης Παρασκευής στο Πολυτεχνείο (βλ. δίπλα στις "Εκδηλώσεις"). Μια κατ' αρχάς προσπάθεια να υπάρξει μια αντιληπτοποίηση για τις δίκες, ένας συντονισμός και μια συνένωση των δικαζόμενων, πράγματα στοιχειωδώς απαραίτητα. Αλλά και μια ευκαιρία να ξεπεράσουμε την απομόνωση και την αδράνεια συζητώντας για τους τρόπους που μπορεί να έχει η αλληλεγγύη ουσιαστικό χαρακτήρα και να ξανανοίξει τους διαδρόμους της κοινωνικής απελευθέρωσης. Επειδή στις χαλεπές αυτές μέρες, πολλά είναι αναγκαία να ειπωθούν και πολλά περισσότερα να γίνουν.

Κ.Φ.

Λίγα μικρά λόγια, για μία μεγάλη Ύπαρξη.

Η ύπαρξη της τέχνης οφείλεται στους ανθρώπους και απευθύνεται σ' αυτούς και μόνο. Είναι η έκφραση της πηγαίας και κριτικής σημασίας ανάγκης, για εξωτερίκευση και εκτόνωση, της εσωτερικής πραγματικότητας του καθενός. Πηγάζει από τα βάθη του εσωτερικού κόσμου του

ανθρώπου, με άλλα λόγια από μία εσωτερική αναγκαιότητα.

Η τέχνη παίρνει απόσταση από την πραγματικότητα και αυτή η απόσταση είναι αποκαλυπτική. Η τέχνη είναι αποκάλυψη.

Αυτή η διαστασή της, η διεισδυτικότητα του έργου στην άλλη όψη των πραγμάτων, απελευθερώνει τον άνθρωπο από τις προκαταλήψεις και τις αυταπάτες του. Του μαθαίνει να βλέπει, να ακούει και να πιάνει, δημιουργεί σκέψεις, προκαλεί συναισθήματα και αισθήσεις.

Η τέχνη είναι απελευθερωτική. Είναι η ελευθερία του να εφευρίσκεις εικαστικά σήματα για να απευθυνθείς στους ανθρώπους, να μεταδώσεις μηνύματα που δεν μπορούν να μεταδοθούν αλλιώς. Είναι από μόνη της ελευθερία, ελευθερία επιλογής, ελευθερία έκφρασης, ελευθερία κινήσεων, απελευθέρωση των συναισθημάτων, των οραμάτων, των σκέψεων και των ονείρων.

Η απεύθυνση της τέχνης είναι προς την κοινωνία. Όσο ο δημιουργός νιώθει την ανάγκη να εκθέσει το έργο του, άλλο τόσο ο θεατής νιώθει την ανάγκη να προσλάβει το έργο

του δημιουργού. Αυτός είναι ο κοινωνικός χαρακτήρας της τέχνης. Οι άνθρωποι θέλουν και πρέπει να μπορούν, να ανταλλάσουν συναισθήματα, εικόνες και παραστάσεις.

Η τέχνη είναι φύση και θέση αντιεξουσιαστική και επαναστατική. Η όλη διαδικασία της εξέλιξης της, βασίζεται στην συνέχιση άρνηση των κανόνων που επιβάλλει η κάθε αρτηριοσκληρωτική ακαδημία και την αντίσταση σε κάθε αυθεντία.

Το κράτος και η εξουσία θέλουν τον έλεγχο της τέχνης. Στα απολυταρχικού, δικτατορικού τύπου καθεστώτα διώκουν ανοιχτά τους δημιουργούς. Στην κοινοβουλευτικού τύπου "δημοκρατία", περιθωριοποιούν με την εμπορική διαδικασία όποιους επιλέξουν. Είναι γνωστό άλλωστε, ότι η εμπορευματοποίηση αδρανοποιεί το μέσον.

Ο σκοπός δεν είναι η άρνηση αλλά η πραγμάτωση της τέχνης. Ο χώρος της τέχνης δεν είναι τα αποστειρωμένα μουσεία - αεροδρόμια, ούτε οι γκαλερί - σουπερ-μάρκετ. Η τέχνη ανήκει σε εμάς, σε όλους εμάς που αγωνιζόμαστε για τον νέο κόσμο της Ισότητας, της Ελευθερίας, και της Αλληλεγγύης. Η τέχνη ανήκει στην Ανθρωπότητα.

Η ύπαρξη της τέχνης, είναι η τέχνη της ύπαρξης.

Αισθησιογόνοι της ελεύθερης και αντιεμπορευματικής έκφρασης.

(Προκήρυξη που κυκλοφόρησε στο τριήμερο της προηγούμενης βδομάδας για τα 6 χρόνια της Villa Amalias)

Η Επιτροπή Αλληλεγγύης στο Γιώργο Μπαλάφα έχει συνέλευση στην Αθήνα κάθε Δευτέρα στις 8 μ.μ. (Βαλτετσίου 35) και στη Θεσσαλονίκη κάθε Πέμπτη στις 9 μ.μ. (Φραγκίνη 5, Λουλουδάδικα - 2ος όροφος).

Αλφα
ΕΤΟΣ 2ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 45

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟ-ΠΟΥΛΟΥ 45
Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη 7.00-10.00μ.μ.
ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

Κυκλοφόρησαν...

★ Μπροσούρα με τίτλο *Πέρι της Πόλεως και του Πληθειακού Κοινωνικού Χώρου*, από τις εκδόσεις Ελευθεριακή Κουλουρά. Πρόκειται για κείμενο του αναρχικού αργεντινίου φιλόσοφου και συγγραφέα Eduardo Colombo. Αντιγράφουμε από το εκδοτικό σημείωμα: "Σ' αυτό το χώρο (της πολιτικής), η σύγκρουση μπορεί να εμφανιστεί και να παράγει τα αποτελέσματά της μόνο στα καθορισμένα από τη νομιμότητα της εξουσίας πλαίσια. Όμως η κοινωνικο-ιστορική μορφή που αναδύεται από την Γαλλική Επανάσταση, ο "φαντασιακός κόσμος" στον οποίο ζούμε, παρουσιάζει και μία ρωγμή που δημιουργήθηκε από το κίνημα των αβράκωτων: η ιδέα της ελευθερίας που βασίζεται στην ισότητα. Μία ρωγμή που διατρέχει υπόγεια την ιστορία, έτοιμη να έρθει στην επιφάνεια και να δράσει τις στιγμές ρήξης."

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΝΟΧΕΣ ΣΙΩΠΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΦΛΥΑΡΙΕΣ

συνέχεια από την πρώτη σελίδα

ας μεταφέρονται ουσιαστικά από τους κατοίκους της Άνω πόλης στους κατοίκους του Χορτιάτη, καθώς ο χώρος εγκατάστασης δεν είναι και τόσο μακριά, το πάρκο κεραίων δεν είναι και τόσο πάρκο, αλλά μάλλον ζούγκλα; και βέβαια η ισχύς εκπομπής παραμένει ανεξέλεγκτη (για να μη μιλήσουμε για το περιεχόμενο εκπομπής). Αλλά δεν είναι εδώ το μεγάλο ψέμμα. Βρίσκεται στο ότι χρησιμοποιείται ένας αγώνας πολιτών από

δυνάμεις τους για να στηρίξουν τους δύο σταθμούς και ό,τι αυτοί ευαγγελίζονται. Κοινές συνελεύσεις, κοινά κείμενα και εκδηλώσεις, στη βάση των κοινών κατακτήσεων με μαζικά καλέσματα στα studio, όταν οι πρώτες κεραίες έπεφταν, ένιωσαν έναν κόσμο που πάλευε ενάντια στην ισοπέδωση της φωνής του και της συνείδησής του υπερασπιζόμενο με συλλογικές διαδικασίες το αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό ραδιόφωνο. Μετά από αλλεπάλληλα ασυνεπή ραντεβού η κρίσιμη στιγμή

και την αυθαιρεσία των μισθοφόρων της καταστολής. Αφού αυτοί περικύκλωσαν στρατηγικά το στούντιο του Ράδιο Κιβωτός, επιτέθηκαν τελικά σπάζοντας πόρτες και τζάμια και ξυλοκοπώντας άγρια τους υπερασπιστές του. Το κάλεσμα για τη συμπαράσταση ήταν αποτελεσματικό, όμως τελικά μπροστά στην "περίφημη" συμμορία Κόμπρα των ματατζήδων λυγίσαμε - αυτό είναι προσωρινό.

Τίποτα δεν χάθηκε! Η επιστροφή μας θα 'χει από αυτή τη στιγμή και για πάντα την σφραγίδα της αποστολής μας, ενάντια στο ψέμα, την παθητικότητα, τον εφησυχασμό και την ταπείνωση που τρέφουν αυτή την κοινωνία.

Αποσπάσματα από το κείμενο που μοίραζαν οι δύο σταθμοί στην πορεία συμπαράστασης στους 12 (που τελικά απαγγέθηκαν κατηγορίες). Μία πορεία 700 περίπου ατόμων που καταγγέλει το κλείσιμο των σταθμών και διαδηλώνει ότι οι 12 δεν είναι μόνοι τους, αλλά ότι αποτελούν κομμάτι του κινήματος αντίστασης που έχει βαθιές ρίζες στην κοινωνία της Θεσσαλίας.

...ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ...

Τα δύο ραδιόφωνα, αφού σύρονται στο Χορτιάτη, με δικές τους ενέργειες αλλά και με την στήριξη των συμπαραστών τους καταφέρνουν σιγά-σιγά να κρατήσουν την εύθραυστη ισορροπία ανάμεσα στα εξωπραγματικά, πολλές φορές, οικονομικά βάρη και τα χαρακτηριστικά με τα οποία έχουν επιλέξει να λειτουργήσουν. Χαρακτηριστικά που ορίζονται από την άρνηση της λογικής των διευθυντών και της εξειδίκευσης, της διαφήμισης και των ευγενικών χορηγιών, της πληροφορίας αλλά και της μουσικής ως εμπόρευμα, της λογικής του κέρδους, των "έξυπνων" σχόλιων από ειδικούς.

Με μοναδικό αποφασιστικό όργανο τη γενική τους συνέλευση, αυτοοργανώνοντας τις καθημερινές τους ανάγκες προσπαθούν, να εκπέμπουν ένα αδιαμεσολάβητο απελευθερωτικό λόγο για την αυτοδιαχείριση της κοινωνίας, για την οικονομική και πολιτική ισότητα.

Πόλοι αντίστασης, με αντιπληροφόρηση και ανοικτά μικρόφωνα σε

κοινωνικά κινήματα, με συμμετοχή σε αυτά μα και με κριτική, αναδεικνύοντας ζητήματα, που το κίνημα της αυτοοργάνωσης και της αντίστασης παλεύει, με μουσική και δομή εκπομπών πέρα από τα playlist και τα ποσοστά ακροαματικότητας, μα συνάμα με πολλές αντιφάσεις και αδυναμίες να πραγματώσουν τις αποφάσεις τους, αλλά διαρκώς σε μια διαδικασία να τις ξεπεράσουν.

"Το να στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες σε αυτοδιαχειριζόμενα εγχειρήματα και συλλογικότητες, σε κοινωνικούς αγώνες όπου αυτοί εξελίσσονται, σε διωκόμενους που υπερασπίζονται τις επιλογές τους, αποτελεί ένα σημαντικό και αναπόσπαστο κομμάτι της δράσης μας και της αποστολής μας ενάντια στην παθητικότητα, τον εφησυχασμό, την υποταγή και τις ενοχές σιωπής που θρέφουν αυτή τη κοινωνία". Το γεγονός ότι ανάμεσα στους 12 κατηγορούμενους υπάρχουν και συμπαραστές δίνει ιδιαίτερη σημασία στο ζήτημα της αλληλεγγύης, που αποτέλεσε επιλογή των δύο ραδιοφωνικών σταθμών ως αναπόσπαστο κομμάτι της δράσης τους και του αγώνα ενάντια στην παθητικότητα, τον εφησυχασμό, την υποταγή και τις ενοχές σιωπής που θρέφουν αυτή τη κοινωνία ως όπλο και αξία για μια άλλη κοινωνία. Πολύ περισσότερο ο τρόπος με τον οποίο πάρθηκαν οι αποφάσεις υπεράσπισης των κεραίων μας, ομοφωνία συνελεύσεων, σύμπλευση συμπαραστών και η διαδικασία πραγμάτωσης τους, μεγάλη συμμετοχή-τήρηση των συμφωνημένων, μας ορίζουν όχι απλώς αλληλέγγυους στους 12 διωκόμενους, αλλά συνυπεύθυνους στις κατηγορίες.

1996...

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΛΛΑΞΕΙ, ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΠΩΣ ΠΑΛΙΑ

Τίποτα δεν έχει αλλάξει, γιατί οι συμπαραστές των σταθμών, ανάμεσα τους και οι 12 συλληφθέντες, όπως και οι απέργοι της ΕΑΣ, του ΟΤΕ, του Λαύριου, του Μαντουδίου, οι αντιστεκόμενοι της Αραβητσού, οι γνωστοί-άγνωστοι και οι συνήθεις ύποπτοι, οι καταληψίες μαθητές, οι εξεγερμένοι των φυλακών, οι 33 αφισκοκολλητές, είναι ίδιοι με τους α-

περγούς του Βόλου, των πλαστικών Καβάλας, της Κοζάνης, της Πτολεμαΐδας, τους αγρότες στα μπλόκα της εθνικής, τους 504 του πολυτεχνείου, τους 4 της πορείας της Θεσσαλονίκης, τους συνήθεις ύποπτους και του γνωστούς-άγνωστους.

Τίποτα δεν έχει αλλάξει όσον αφορά όλους αυτούς και την παρουσία τους στον αγώνα ενάντια στους εργοδότες, τους ηγέτες, τα ΜΜΕ τους εθνικιστές, τους "γδάρτες των ονείρων" μας και το χτύπημα που εχθροί του ανθρώπινου γένους επιβάλλουν στις κοινωνίες.

Τίποτα δεν είναι όπως παλιά. Τα αφεντικά έχουν αλλάξει τα σχέδια τους και ξέροντας ότι θα μας βρουν μπροστά τους εκσυγχρονίζονται και τα μέσα επιβολής τους. Την οικονομική εξαθλίωση έρχεται να ακολουθήσει η πολιτική, πολιτιστική και κοινωνική καταστολή και όπου αυτοί δεν πίνουν τόπο η γνωστή και αναβαθμισμένη καταστολή των ταγμάτων ασφαλείας και των δικαστών που αναλαμβάνουν συνέχεια ηγετικές πρωτοβουλίες στο ξεκαθάρισμα αυτού του λογαριασμού.

Τίποτα δεν είναι όπως παλιά γιατί και εμείς από την μεριά μας έχουμε καταλάβει και αποφασίσει πολλά. Ξέρουμε πολύ καλύτερα τώρα τη θέση μας. Ξέρουμε πολύ καλά ότι ο αγώνας μας θα είναι κομμάτι του αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση, ή δεν θα είναι τίποτα, όπως ξέρουμε ότι και η αλληλεγγύη μας στους 12 διωκόμενους είναι κομμάτι αυτού του αγώνα. Θα είμαστε μαζί τους τώρα το '96, όπως είμαστε μαζί τους το '92 και σε ό,τι εν τω μεταξύ ακολούθησε αλλά και σε ό,τι ακολουθήσει. Δε θα αφήσουμε κανένα από τους συντρόφους μας μόνο του απέναντι στην εξουσία.

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Η ΔΙΩΣΗ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ 12

ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ... ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ

ΓΙΝΕΙ ΝΟΜΟΣ Η ΣΙΩΠΗ

Δευτέρα 11/3/96 συγκέντρωση

στην Καμάρα 5.00 μ.μ.

Τρίτη 12/3/96 συγκέντρωση στη

δικαστήρια 9.00 π.μ.

ράδιο ΟΥΤΟΠΙΑ

μέλη του ράδιο ΚΙΒΩΤΟΣ



τους εχθρούς των κοινωνιών, για να μπορέσουν να καθορίσουν τις συνθήκες στην μπάντα. Να μπορέσουν μέσα από το φίλτρο αύξησης των οικονομικών μεγεθών (είναι πολλαπλάσια τα έξοδα λειτουργίας και εγκατάστασης στον Χορτιάτη) και των "όρων" μετεγκατάστασης, να ξεχωρίσει αυτούς που μπορούν να είναι "αξιοπρεπείς" επενδυτές στο χώρο αυτό, αλλά και που έχουν τις κατάλληλες διασυνδέσεις και κοινές καταβολές με την εξουσία.

Οι δύο σταθμοί και το κίνημα αντίστασης δεν μένουν άπραγα. Γρήγορα καταλαβαίνουν τι πρόκειται να γίνει και αποφασίζουν να ενώσουν τις

φτάνει και στις 16-3-92, αφού τα χράματα χτυπιέται το Ρ. Ουτοπία, εκτός περίπου μέλη και συμπαραστές των δύο ραδιοσταθμών συγκεντρώνονται στο studio του Ρ. Κιβωτός για να μην επιτρέψουν το κλείσιμο του σταθμού.

Δεκαοχτώ σύντροφοι μας οδηγήθηκαν στην Ασφάλεια, αφού πρώτα δέχτηκαν τις γνωστές "περιποιήσεις" των κρανοφόρων ανθρωποφυλάκων, που μετά από έξι μήνες απειλών και γεμάτων νόημα αναβολών επιστρέφουν για να επιβάλλουν το νόμο της σιωπής και της ανελευθερίας. Όσοι σύντροφοι παρεβρέθησαν στην έφοδο των ΜΑΤ αντίκρυσαν γυμνή τη βία

Κοινή αντιπολεμική καμπάνια ξεκινούν σε Ελλάδα, Τουρκία και Κύπρο 14 οργανώσεις οι οποίες δηλώνουν ότι αρνούνται να συμμετέχουν σε οποιονδήποτε πόλεμο στην περιοχή. Η καμπάνια ξεκίνησε με υπογραφή της παρακάτω διακήρυξης και θα συνεχιστεί με εκδηλώσεις και συγκέντρωση υπογραφών από φορείς, κοινωνικές και πολιτικές οργανώσεις και πολίτες από τις 3 χώρες.

Οι υπογράφωντες, πολίτες, κοινωνικές και πολιτικές οργανώσεις από την Ελλάδα, την Τουρκία και την Κύπρο, με αφορμή την πρόσφατη κρίση και διαπιστώνοντας ότι τα καθεστώτα των χωρών μας δεν διστάζουν να προχωρήσουν σε πόλεμο, θεωρούμε αναγκαίο να διακηρύξουμε τα εξής:

- Εκτιμούμε ότι η ένταση στην περιοχή προκαλείται τόσο από την έξαρση των ντόπιων εθνικισμών, όσο και από τις επιλογές της Νέας Τάξης. Με αφορμή υπαρκτές ή ανύπαρκτες διαφορές προπαγανδίζουν αμοιβαία την ιδεολογία της ένοπλης αναμέτρησης και προσπαθούν να πείσουν ότι ο πόλεμος είναι το μέσο επίλυσης τους.
- Τα γεγονότα απέδειξαν και πάλι ότι τα "εθνικά προβλήματα" αποτελούν τον τρόπο για να εκβιάζονται οι πολιτικές εξελίξεις. Πέρα όμως από το θέατρο "του πολέμου της βραχονησίδας" και την πολιτική του εκμετάλλευσης, τα πραγματικά αίτια της κρίσης δεν παύουν να είναι ο γεωστρατηγικός ανταγωνισμός για τον έλεγχο του Αιγαίου και η εκμετάλλευση των υποθαλάσσιων πόρων του.

Τα τεράστια αυτά πολιτικά, οικονομικά και

ΚΟΙΝΗ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

στρατηγικά συμφέροντα καλύπτονται από τα ιδεολογήματα της "προάσπισης της πατρίδας", των "εθνικών συμφερόντων" και της "διεθνούς νομιμότητας".

- Η μακρά ιστορία της ελληνοτουρκικής διένεξης έχει να παρουσιάσει εκατέρωθεν προκλήσεις, διεκδικήσεις και εθνικές καταστροφές. Οι βαλκανικοί πόλεμοι, η μικροασιατική εκστρατεία και το κυπριακό ήταν γεγονότα που σημάδεψαν τις σχέσεις μας για έναν ολόκληρο αιώνα και απέδειξαν ότι μετά από κάθε αμυντικό ή επιθετικό πόλεμο οι λαοί είναι οι ηττημένοι.

Αυτοί που θέλουν σήμερα να μας σύρουν και πάλι σε σύγκρουση, επιδιώκουν να ξεχάσουμε τα τρομακτικά αποτελέσματα αυτών των αιματηρών αναμετρήσεων και τα συμφέροντα που κρύβονται πίσω τους. Ειδικά στην Τουρκία είναι ορατά τα καταστροφικά αποτελέσματα από το πολεμικό κλίμα των τελευταίων 12 χρόνων.

- Και στις δύο χώρες γινόμαστε αποδέκτες της ίδιας προπαγάνδας, η οποία παρουσιάζει σαν "επιθετικό" τον εθνικισμό και τις ενέργειες αποκλειστικά της άλλης πλευράς. Η κάθε πλευρά ερμηνεύει και προσαρμόζει τη διεθνή νομιμότητα ανάλογα με τη συγκυρία και τις επιδιώξεις της. Το νέο στοιχείο στην πρόσφατη κρίση ήταν ωστόσο ο ρόλος των ΜΜΕ: από απλοί φορείς της κρατικής προπαγάνδας μετατράπηκαν αυτή τη φορά σε βασικούς προαγωγούς του πολέμου.

- Εμείς δεν αποδεχόμαστε το μύθο ότι οι εξοπλισμοί παράγουν ειρήνη και ασφάλεια. Κατά συνέπεια δε δεχόμαστε τις υπέρογκες στρατιωτικές δαπάνες στις οποίες υποβάλλονται καταναγκαστικά οι χώρες μας, παράλληλα με τη συρρίκνωση των κοινωνικών δαπανών. Θεωρούμε ότι η πολιτική ανυπακοή, η μη συνεργασία, το μπούκοτάζ είναι μερικά από τα μέσα για να εναντιωθούμε σε προτροπές ή αποφάσεις πολέμου.

- Εκτιμώντας ότι όλοι έχουμε ένα ποσοστό ευθύνης για τη συνέχιση ή όχι αυτής της πορείας, διαχωρίζουμε από τις επιλογές των κυρίαρχων τάξεων και των κυβερνήσεων των χωρών μας.

Ειδικά σε σχέση με την πρόσφατη κρίση, δηλώνουμε πως δε δεχόμαστε τον πόλεμο για τον εδαφικό καταμερισμό του Αιγαίου, τον έλεγχο και τη διαχείριση των πόρων του. Αντίθετα πιστεύουμε ότι το Αιγαίο θα πρέπει να είναι ένας χώρος πολύπλευρης συνεργασίας τόσο στον οικονομικό-πολιτιστικό τομέα όσο και στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος. Στα πλαίσια αυτά θα πρέπει να υπάρξουν αποστρατιωτικοποιημένες περιοχές και οικολογικά πάρκα προστασίας ειδών υπό εξαφάνιση.

- Με βάση αυτές τις πεποιθήσεις, δεν επιτρέπουμε σε κανένα -πολιτικό ή στρατιωτικό- και σε καμία περίπτωση να ενεργήσει με τρόπο που να κλιμακώνει την ένταση στην περιοχή μας.

Αρνούμαστε στις κυβερνήσεις μας το δικαί-

ωμα να κηρύξουν τον πόλεμο, γιατί ο πόλεμος είναι εξ' ορισμού έγκλημα σε βάρος των λαών μας.

ΔΗΛΩΝΟΥΜΕ ρητά και κατηγορηματικά ότι εμείς τουλάχιστον αρνούμαστε να συμμετέχουμε σε οποιονδήποτε πόλεμο ανάμεσα στις χώρες που ζούμε, οποιονδήποτε λόγο κι αν τον υπαγορεύουν.

- Πιστεύουμε ακόμα ότι είναι δικαίωμα του κάθε πολίτη να αρνηθεί να συμμετάσχει στους μηχανισμούς που προετοιμάζουν τον πόλεμο, υλοποιώντας την πεποίθησή του ότι οι λαοί μπορούν να ζουν ειρηνικά.

Μέσα από τη διακήρυξη αυτή που υπογράφουμε υιοθετούμε κοινή στάση για να αποτρέψουμε το ενδεχόμενο μιας σύρραξης, να βοηθήσουμε στην ανάπτυξη φιλεπηρετικών και αντεθνικιστικών πρωτοβουλιών και να καλλιεργήσουμε τη συνεργασία και την αλληλεγγύη των κοινωνικών κινήματων στις χώρες μας. **Επιθυμούμε την ειρήνη και γι' αυτό προτε-
μάζουμε την ειρήνη!**



ΙΝΔΙΑΝΟΙ, Η ΑΛΛΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

"Το έγκλημα της Ισπανίας δεν ήταν ενάντια στους ινδιάνικους λαούς, αλλά ενάντια στο σύνολο της ανθρωπότητας, γιατί ανακόπηκε η ανάπτυξη μιας κοινωνίας που δεν είχε κυλιστεί στις αθλιότητες της Ευρώπης. Δεν προσβάλαμε τα βουνά, τις λίμνες, τα ποτάμια και τους ανθρώπους μας με την ατομική ιδιοκτησία, δεν κυλιστήκαμε στην αθλιότητα να έχουμε μόνιμους στρατούς, φυλακές ή ψυχιατρεία."

Wankar, ινδιάνος της φυλής Kheswa από το Kollasuyo.

ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ, στην εποχή που διαφημιζόταν ως το τέλος της ιστορίας, βλέπουμε την ανθρωπότητα να σπαράσσεται από εθνικισμούς και θρησκευτικούς φανατισμούς, "ενάντια" στους οποίους οι εθνικιστές, κλείνοντας μας πονηρά το μάτι, μας προσφέρουν ως την μοναδική καλύτερη λύση, την κοινότητα του νεοφιλελευθερισμού, την κοινότητα της ιδιωτέυσης, της αναληψίας και του κυνισμού. Την ίδια στιγμή, αριστεροί συγγραφείς και "διακρινόμενοι", συντετριμμένοι από την κατάρρευση των "σοσιαλιστικών" τεχνητών παραδείσων τους, (όσοι τουλάχιστον δεν έσπευσαν να φορέσουν το νέο μοντελάκι της μόδας, τον εθνικισμό) επιδιώκουν να ανακτήσουν την προσωπική τους ισορροπία με το να προσπαθούν να μας πείσουν ότι όλα συνέβησαν στις χερσές του πρώην "υπαρκτού" σοσιαλισμού ήταν περίπου αναπόφευκτα, ότι "η επανάσταση τρώει τα παιδιά της", ότι τελικά το κοινωνικό πρόβλημα είναι σύμφυτο με την ανθρώπινη φύση και επομένως ποτέ δεν πρόκειται να επιλυθεί (για τους αμετανόητους "νοσταλγούς" δεν υπάρχει λόγος αναφοράς). Πέρα και ενάντια σε όλα αυτά, υπάρχουν κοινωνίες και λαοί που με το γεγονός και μόνο ότι ζουν και αιώνες αγωνίζονται ενάντια στους "ορθολογισμούς" της Δύσης, καταρρίπτουν πολλά από τα "αυτοσχεδιασμένα" όλων των εποχών και μαζί με αυτά και τους ηλίθιους μύθους της εποχής μας. Οι ινδιάνικες εθνότητες πάντα υπήρξαν πρωταγωνιστές των μεγάλων κοινωνικών συγκρούσεων που συντάραξαν και συνεχίζουν να παραλύουν τη Λατινική -κυρίως- Αμερική. Από τη στιγμή που φάνηκε ο πρώτος ισπανός κονκισταδόρ, κουβαλώντας μαζί του τον χριστιανικό σταυρό, το μπαρούτι, τις αιματοχυρίες και τις λεηλασίες, η πλειοψηφία των ινδιάνικων λαών προέβαλε μια αλληγορία, ανυποχώρητη και βίαιη αντίσταση, που σκοπός της ήταν και είναι η υπεράσπιση και η ανάκτηση της ελευθρίας, δαμών, τρόπου ζωής, η ζωή ίδια. Ήταν αυτά ακριβώς τα χαρακτηριστικά της ζωής τους που τους έδωσαν να συνεχίσουν την αντίσταση για τόσους αιώνες. Ο κοινοτισμός, η κοινοκτημοσύνη, η άμεση δημοκρατία στη λήψη αποφάσεων, η διαφορετική σχέση με τη φύση, τους μύθους, την ιστορία, ακόμα και το θάνατο...

Αυτά είναι η βάση και συγχρόνως το γιγαντιαίο (όπως συνήθως συμβαίνει με τη ζωή) των αγώνων των ινδιάνων, αυτά είναι που διαφοροποιούν τις ινδιάνικες κοινωνίες από τις κοινωνίες της Δύσης. Αν λοιπόν οι "ειδικό-αναλυτές" της εποχής μας δεν επικαλεστούν κάποια διαφορά στα χαρακτηριστικά, μάλλον θα πρέπει να παραδεχτούν ότι η ιστορία όχι απλά δεν τελείωσε, αλλά ίσως τώρα μόλις να αρχίζει...

Η βιομηχανία του θεάματος θυμάται και που τους ινδιάνους, τους θυμήθηκε το 1992, όταν θεώρησε αδιόριστο και οικονομικά συμφέρον να εμφανιστεί στην συμπλήρωση 500 χρόνων όχι από την ανακάλυψη της αμερικής αλλά από την έναρξη της γενοκτονίας των ινδιάνικων εθνότητων. Τους θυμάται όποτε κάποιο "πολιτικό ορθό" γουέστερν δείχνει και την άλλη όψη των πολέμων ανάμεσα στους γελαδάρηδες και τους ινδιάνους, τους θυμήθηκε όταν η εξέγερση των ζαπατίστας προσέφερε υψηλά εμπορεύσιμες εικόνες εξεγερμένων ινδιάνων με όπλα και κουκούλες και μάλιστα σε τροπικές ζούγκλες, τους θυμήθηκε πρόσφατα με το "Ποκαχόντας"...

Οι ινδιάνοι όμως εκτός από εικόνα τυχαίνει να υπάρχουν και στην πραγματικότητα, και μάλιστα όχι ως

χαριτωμένοι χειροτέχνες-κατασκευαστές γραφικών ειδών για χρήση των απανταχού φρενικών. Οι Μάγια συνεχίζουν να αντιπρόκεινται στο μεξικάνικο νότο, όπως και οι Μοχίχες στην Χιλή, οι Ashaninka στο Περού, οι Kuna στην Κολομβία κλπ. Ο αγωνιστής Leonard Peltier, μέλος του βορειοαμερικανικού κινήματος AIM, παραμένει στη φυλακή εδώ και πάνω από είκοσι χρόνια. Στη Γουατεμάλα, οι ινδιάνοι συνεχίζουν την αντίσταση παρά την απίστευτη κυβερνητική τρομοκρατία των τελευταίων δεκαετιών. Στην Κόστα-Ρίκα η κυβέρνηση αρνείται να αναγνωρίσει την ιδιότητα του πολίτη στους ινδιάνους Guaymí, στη Βενεζουέλα η κυβέρνηση δεν αναγνωρίζει πάνω από το ένα τρίτο των τίτλων ιδιοκτησίας των ινδιάνικων κοινοτήτων, όπως, όπως και στις περισσότερες λατινοαμερικανικές χώρες, υπάρχουν και οι υψηλότεροι δείκτες θνησιμότητας συγκριτικά με τις υπόλοιπες πληθυσμιακές ομάδες. Στη Βραζιλία συνεχίζεται η εξολόθρευση των ινδιάνων Yanomami, σε πολλές κοινότητες των οποίων οι δείκτες θνησιμότητας ξεπερνούν το 50%.

Εχθρός των ινδιάνων δεν είναι μόνο οι κυβερνήσεις, οι πολυεθνικές και οι έμποροι ναρκωτικών. Σε πολλές περιπτώσεις οι ινδιάνοι, που γενικά αντιπαρατίθενται στις εξουσιαστικές δομές των λατινοαμερικανικών αντάρτικων, πέφτουν θύματα εκκαθαρίσεων που διεξάγονται εναντίον τους από τους σταλινικούς και τους μαοϊκούς. Χαρακτηριστικές είναι οι περιπτώσεις της Κολομβίας και του Περού, όπου οι ινδιάνοι, που δεν μπορούσαν να ανέχονται άλλο τις επιθέσεις και την τρομοκρατία, κήρυξαν επίσημα τον πόλεμο στα μαρξιστικά αντάρτικα. Ακόμα και οι Σαντινίστας πραγματοποίησαν διωγμούς ενάντια στους ινδιάνους. Καθόλου παράξενο, αν λάβουμε υπ' όψη τη γνώμη που είχε ο Μαρξ για τους ινδιάνους...

ΜΕΞΙΚΟ: Ο EZLN προς το Ινδιάνικο Forum, 7 Γενάρη '96

"Σε πολλές από τις ινδιάνικες κοινότητες μας στο Μεξικό υπάρχει το έθιμο να διαβάσεις στις πρώτες μέρες του Γενάρη το πώς θα κυλήσουν οι μήνες της χρονιάς. Αυτή η γνώση χρησιμεύει για να ξέρεις πότε πρέπει να οργανώσεις τη γη, πότε να σπείρεις και πότε να θερίσεις. Οι πιο παλιοί μάγιας αυτή τη γνώση την ονόμαζαν "XOC-KIN" δηλαδή "το μέ-

τρημα των ημερών". Υπήρχαν τότε, όπως και τώρα ανάμεσά μας, οι άνθρωποι που ήταν οι πιο ικανοί σε αυτό το "μέτρημα", οι άνθρωποι που τους αποκαλούσαν "H-MEN". Αυτοί οι "H-MEN" είχαν πολλές γνώσεις που τις είχαν διδαχτεί από τα όνειρα. Μέσα από τα όνειρα δίδασκαν οι θεοί στους "H-MEN" τις γνώσεις του κόσμου. Έτσι μπορούσαν να ανακαλύψουν πράγματα που είχαν χαθεί, να θεραπεύσουν τις αρρώστιες με τα φυτά τους και να διαβάσουν το μέλλον μέσα στις ιερές πέτρες ή στους σπόρους του καλαμποκιού. Η κύρια έγνοια και το πιο σημαντικό καθήκον τους όμως ήταν να εξασφαλίζουν με τις προβλέψεις τους μια καλή σοδειά.

Και σήμερα έχουμε τους δικούς μας "H-MEN", τους άντρες και τις γυναίκες των γνώσεων που αποτελούν τους συμβούλους του EZLN στην αναζήτηση μιας ειρήνης με αξιοπρέπεια. Αυτοί ήταν που οργάνωσαν αυτό το Forum που μας επέτρεψε να συναντηθούμε και να αγγίξουμε την πηγή του έβδομου ουράνιου τόξου. Αυτοί ήταν που ονειρεύτηκαν μαζί με τους πιο μεγάλους θεούς, αυτούς που γέννησαν τον κόσμο, τους πρώτους, αυτοί ήταν που αποφουκράστηκαν τις πιο μεγάλες λέξεις τους και τις καλύτερες τους γνώσεις. Αυτοί ήταν που μπόρεσαν να ανακαλύψουν πράγματα που είχαν χαθεί, πράγματα όπως ο λόγος, η ανιδιοτέλεια, η αξιοπρέπεια. Αυτοί ήταν που μπόρεσαν να θεραπεύσουν την πιο φονική αρρώστια, τη λήθη. Αυτοί ήταν που κατάφεραν να διαβάσουν το μέλλον μετρώοντας τους σπόρους του καλαμποκιού που στις μέρες μας λέγονται ανθρώπινες καρδιές.

Αλλά, όπως και στους αρχαίους "H-MEN", η πιο σημαντική τους αποστολή είναι να εξασφαλίσουν με τις προβλέψεις τους μια καλή σοδειά. Έτσι λοιπόν θέλουμε να ζητήσουμε από όλους όσους συμμετέχουν σε αυτό το Ινδιάνικο Forum να χειριστούμε μαζί αυτούς τους συμβούλους μας και να τους ζητήσουμε να βοηθήσουν με τις γνώσεις τους ώστε να είναι καλός ο θερισμός της σποράς του λόγου και της αξιοπρέπειας. Να ζητήσουμε να πάει καλά το "XOC-KIN" ώστε ο θερισμός μας να είναι καλός και να μην λείψει ποτέ πια η ελπίδα από τα σκουρόχρωμα στήθη των ανδρών και των γυναικών που πρώτοι κατοίκησαν αυτή τη γη (...) Η δική μας γη είμαστε εμείς οι ίδιοι. Ξέρουμε καλά ότι εμείς και η γη είμαστε ένα, ότι η γη κι εμείς μαζί είμαστε εμείς. Τους παλιούς καιρούς, η γη που καλλιεργούσαμε, η "milpa" όπως τη λέγαν τότε, προστατευόταν από τέσσερα πνεύματα και υπήρχαν επίσης άλλα τέσσερα που προστάτευαν το χωριό, υπήρχε ένα για κάθε ένα από τους σταυρούς που ση-

μάδευαν τις τέσσερις γωνίες του χωριού. Οι πιο παλιοί από μας, οι "macehuahob" είχαν επτά διευθύνσεις. Οι πρώτες τέσσερις ήταν οι τέσσερις γωνίες του χωριού, τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα. Η πέμπτη ήταν το κέντρο, που σε κάθε χωριό το σημάδευαν με ένα σταυρό, η έκτη ήταν προς τα πάνω και η έβδομη προς τα κάτω. Εκτός από τους τέσσερις φύλακες-άγγελους των χωριών και του χωριού, υπήρχε κι ένα πέμπτο πνεύμα-προστάτης, ο "Votan" και κάθε άνθρωπος είχε το δικό του. Για να συμβολίσουν τα πέντε σημεία, τις τέσσερις γωνίες και το κέντρο, οι πρόγονοί μας χρησιμοποίησαν ένα σταυρό. Ο καιρός όμως πέρασε και το πέμπτο σημείο υπώθηκε και οι τέσσερις γωνίες στράφηκαν και τότε σχηματίστηκε ένα πεντάκτινο αστέρι και αυτό το αστέρι πια συμβολίζει το φύλακα-άγγελο των ανθρώπων και της σποράς. Ο "Votan-Ζαπάτα" είναι επίσης και φύλακας-άγγελος του λόγου. Είναι αυτός, η ανθρώπινη ύπαρξη, το πεντάκτινο αστέρι, αυτός. Και τώρα που μπορούμε να μιλάμε και να ακούμε είναι χαρούμενη η καρδιά του "Votan-Ζαπάτα", του φύλακα-άγγελου και της καρδιάς του λαού μας."

ΒΡΑΖΙΛΙΑ: μαζικές αυτοκτονίες ινδιάνων Guarani-Kaiowa

Τη χρονιά που μας πέρασε αυτοκτόνησαν 49 ινδιάνοι της φυλής των Guarani-Kaiowa που ζουν στην πολιτεία Mato Grosso της νότιας Βραζιλίας. Μαζί με αυτούς, ο αριθμός των ινδιάνων αυτής της φυλής που αυτοκτόνησαν τα τελευταία χρόνια ξεπερνάει τους 200. Σύμφωνα με τα στοιχεία του FUNAI (Εθνικό Ινδιάνικο Ίδρυμα) το τελευταίο διάστημα παρατηρείται μία τρομακτική αύξηση των αυτοκτονιών ινδιάνων, οι οποίες στην πλειοψηφία τους είναι νέοι που εξαναγκάζονται να δούλεψουν στις φυτείες ζαχαροκάλαμου που προορίζονται για παρασκευή οινοπνευματικών. Οι συνθήκες εκμετάλλευσης μέσα στις οποίες δουλεύουν, η μεγάλη εξάπλωση του αλκοολισμού και η απουσία οποιασδήποτε προοπτικής για το μέλλον είναι σύμφωνα με το ίδρυμα η βασική αιτία των αυτοκτονιών. Η φυλή των Guarani-Kaiowa στην πολιτεία Mato Grosso αποτελείται από 30.000 άτομα που κατοικούν σε 22 κοινότητες. Ζούνε μέσα σε πλήρη αθλιότητα ιδιαίτερα σε ορισμένες περιοχές, όπως το Dourados, όπου 9.000 ινδιάνοι είναι υποχρεωμένοι να ζουν σε 3,5 χιλιάδες εκτάρια. Μοναδική τους διέξοδος για να αποκτήσουν κάποια είδη πρώτης ανάγκης είναι να εργαστούν στις φυτείες ζαχαροκάλαμου, όπου σε αντάλλαγμα για εξοντωτική εργασία τους παρέχεται φαγητό σε καντίνες των εταιρειών και διαβίωση σε συνθήκες δουλείας. Τελικά, μετά από λί-

γες βδομάδες δουλειάς, καταλήγουν να χρωστάνε όλα ή και περισσότερα από όσα έχουν πληρωθεί και οι περισσότεροι επιστρέφουν στα χωριά τους αδέκαροι. Σύμφωνα με τους ίδιους τους Guarani-Kaiowa, οι αυτοκτονίες οφείλονται στο ότι "οι ινδιάνοι δεν μπορούν πια ούτε να μιλήσουν, ούτε να πουν τι νιώθουν. Αυτό είναι σημάδι μεγάλης αρρώστιας. Οι ινδιάνοι και οι καλλιέργειες δεν βοτανίζονται πια στην δικιά τους καρδιά αλλά στο σύστημα και τη θρησκεία του λευκού. Η μόνη θεραπεία για αυτή την αρρώστια είναι να επιστρέψουμε στις παραδόσεις μας". Για όσους οι στατιστικές έχουν κάποια σημασία, ας αναφέρουμε ότι το 1992 είχαν αυτοκτονήσει 22 Guarani-Kaiowa, το 1993 είχαν αυτοκτονήσει 26, το 1994 ο αριθμός των αυτοκτονιών ινδιάνων ήταν 24, ενώ μέχρι τον Οκτώβριο μόνο του 1995 είχαν αυτοκτονήσει 49 ινδιάνοι...

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ: Ινδιάνοι αγωνίζονται για τη γη τους

Στην περιοχή Salta της Αργεντινής 4.500 ινδιάνοι των φυλών Wichi, Chorone, Nivakle, Tobá και Tapiete βρίσκονται εδώ και χρόνια σε κινητοποιήσεις για το δικαίωμά τους στη συλλογική κατοχή γης. Όταν ξεκίνησαν οι διεκδικήσεις για τη γη, το 1984, η κυβέρνηση τους προσέφερε ατομικούς τίτλους ιδιοκτησίας για κάθε οικογένεια, πρόταση που οι ινδιάνοι απέρριψαν. Το 1991, οι 27 κοινότητες της ACATH (Ένωση Ιθαγενών Κοινοτήτων Thakas Honal) παρουσίασαν μια πρόταση σύμφωνα με την οποία στις ινδιάνικες κοινότητες θα εφαρμόζονταν ένα καθεστώς συλλογικής κατοχής της γης. Η κυβέρνηση φάνηκε αρχικά να συναινεί και εξέδωσε μια ανακοίνωση σύμφωνα με την οποία θα ικανοποιούνταν τα αιτήματα των ινδιάνων. Αυτή η απόφαση όμως έμεινε ανεφάρμοστη, δημιουργώντας μεγαλύτερη ασάφεια στην περιοχή, όπου συνεχώς αυξάνονται οι προστριβές ανάμεσα στους ινδιάνους που σε αρκετές περιπτώσεις προχώρησαν σε καταλήψεις της γης των κοινοτήτων τους και τους λευκούς και μεγάλες κτηνοτρόφους της περιοχής που όλο και περισσότερο παραβιάζουν τις ινδιάνικες εκτάσεις και τις χρησιμοποιούν σαν βοσκοτόπια για τα χωράφια τους.

ΧΙΛΗ: "πολυεθνική" λεηλασία των Pehuenches του Bio-Bio

Εδώ και χρόνια η ENDESA, η μεγαλύτερη εταιρεία παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας της Χιλής προχωρά στην υλοποίηση ενός σχεδίου κατασκευής εγκαταστάσεων στην άνω κοίτη του ποταμού Bio-Bio. Για να αμβλύνει τις αντιδράσεις από τις συνέπειες των εγκαταστάσεων στο περιβάλλον και στις ινδιάνικες κοινότητες, ανακοίνωσε ξεχωριστά κάθε φάση του έργου σαν να ήταν αυτόνομη εγκατάσταση. Ήδη, εδώ και αρκετό καιρό, η ENDESA κατάφερε, παραβιάζοντας (αυτό μας έλειπε) τις διεθνείς συμβάσεις να χρησιμοποιεί νερό από τον ποταμό Bio-Bio για τις εγκαταστάσεις της. Τώρα, για να ολοκληρωθεί αυτή η νέα τεράστια μονάδα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, υπολείπεται μόνο η κατασκευή των εγκαταστάσεων στο Ralco, του σημαντικότερου αλλά και πιο καταστροφικού τμήματος του προγράμματος της ENDESA. Πάνω από 5.597 εκτάρια γης θα σκεπαστούν από τα νερά που θα συγκεντρωθούν από το φράγμα που θα κατασκευαστεί, γη στην οποία κατοικούν 650 οικογένειες της φυλής των Pehuenches. Οι ινδιάνοι αγωνίζονται ενάντια στα σχέδια της ENDESA και θεωρητικά στον αγώνα τους έχουν ως σύμμαχο τις διεθνείς συμβάσεις. Από την άλλη μεριά, το γεγονός ότι η ENDESA υποστηρίζεται από τον Οργανισμό Διεθνούς Οικονομικής Συνεργασίας, "Θυγατρική" εταιρεία της Παγκόσμιας Τράπεζας, που ασχολείται με αμφιλεγόμενα διεθνή σχέδια, μάλλον προϊδεάζει για την τελική έκβαση των γεγονότων.

ΙΝΔΙΑΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ	ΔΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ	
	"ΑΡΙΣΤΕΡΑ"	"ΔΕΞΙΑ"
Αρμονικός υλισμός	Διαλεκτικός υλισμός	Μεταφυσικός ιδεαλισμός
Διαλεκτική: πρακτική για τις μη ανταγωνιστικές αντιθέσεις στα πλαίσια του αρμονικού υλισμού	Διαλεκτική: πρακτική για τις ανταγωνιστικές αντιθέσεις στα πλαίσια του αθιστικού υλισμού	Διαλεκτική: πρακτική για τις ανταγωνιστικές αντιθέσεις στα πλαίσια του μεταφυσικού ιδεαλισμού
Κοσμική θρησκευτικότητα	Αθεϊσμός	Ιδεαλιστική θρησκεία
Κολλεκτιβιστική, συλλογική και οριζόντια οργάνωση.	Οργάνωση κάθετη, επιβαλλόμενη, ολοκληρωτική και ταξική.	Οργάνωση κάθετη, ατομικιστική, ιεραρχική και ταξική.
Μη-χρηματιστική, κολλεκτιβιστική και κοινοτιστική οικονομία	Χρηματιστική οικονομία του κρατικού καπιταλισμού	Χρηματιστική καπιταλιστική οικονομία
Πολιτική οργάνωση βασισμένη στη συλλογική διαχείριση	Κομματική κρατική γραφειοκρατία ("δικτατορία του προλεταριάτου")	Ολιγαρχική διακυβέρνηση του αστικού φιλελευθερισμού ("δημοκρατίες" και δικτατορίες).
Επιστήμη και τεχνολογία σε αρμονική ισορροπία με τη φύση	Επιστήμη και τεχνολογία που λεηλατούν τη φύση	Επιστήμη και τεχνολογία που λεηλατούν τη φύση
Αταξική κοινωνία	Ταξική κοινωνία	Ταξική κοινωνία

Σχηματική παράσταση των διαφορών ανάμεσα στον ινδιάνικό και τον δυτικό τρόπο σκέψης. Από τη Διακήρυξη της Πρώτης Συνάντησης για την Ιδεολογία, τη Φιλοσοφία και την Πολιτική της Ινδιανικότητας, Περού, 4-7 Ιούλη του 1983.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ:

ΣΕ ΧΡΗΣΗ Η ΔΙΑΤΑΞΗ "Beugehaft"



Το Δεκέμβριο του 1995 ο ανακριτής Beyer κάλεσε τέσσερις κατοίκους της πειραματικής κατοικίας της οδού Fritzlaler της Φραγκφούρτης για να καταθέσουν σχετικά με την πρώτη συγκάτοικό τους Andrea που διώκεται για την ανατίναξη της φυλακής Weiterstadt (πραγματοποιήθηκε τον Μάρτη του 1993, μερικές μέρες μετά την ολοκλήρωση των οικοδομικών εργασιών και πριν αρχίσει η λειτουργία της φυλακής). Η Andrea, αντί να παρουσιαστεί στην εισαγγελία, είχε επιλέξει να αναχωρήσει για διακοπές μακράς διάρκειας. Το δικαστήριο, για να εξαναγκάσει τους πρώ-

ην συγκατοίκους της Andrea να καταθέσουν σχετικά με τον τωρινό τόπο κατοικίας της, έκανε χρήση της διάταξης "Beugehaft" και καταδίκασε τα τέσσερα άτομα σε πέντε μήνες κράτησης.

Η διάταξη "Beugehaft" είναι ένα μέσο της ποινικής δικονομίας για να ασκούνται πιέσεις σε άτομα που αρνούνται να καταθέσουν. Ο δικαστής έχει δυνατότητα να επιβάλλει πρόστιμο ή ποινή κράτησης έως και έξι μήνες.

Η "Beugehaft" δεν σχεδιάστηκε αρχικά για να χρησιμοποιείται ενάντια σε αντικαθεστωτική δράση, όπως αντίθετα συνέβη με το άρθρο 129α του αντιπρονομοκρατικού. Ήταν όμως μια διάταξη που είχε περιπέσει σε αχρηστία. Η πρώτη φορά που μετά από χρόνια η "Beugehaft" τέθηκε σε εφαρμογή, ήταν στις μαζικές συλλήψεις που ακολούθησαν

το θάνατο δύο αστυνομικών από πυροβολισμούς που δέχτηκαν στην καφετερία του σταθμού West το 1987. Τότε, οι αρχές συσχέτισαν τους πυροβολισμούς με τις κινητοποιήσεις ενάντια στην κατασκευή του σταθμού και συνέλαβαν μεγάλο αριθμό ατόμων που κατοικούσαν στην περιοχή Rhein-Main-Gebiet. Ο μεγάλος αριθμός των "καταθέσεων" που αποσπάστηκαν με την απειλή της "Beugehaft" προκάλεσε ένα μεγάλο κύκλο συζητήσεων σε όλη τη Γερμανία που κατέληξαν στην υιοθέτηση της στάσης "καμιά συνεργασία με την αστυνομία".

Το Δεκέμβριο του 1987, με πρόσημα την "κατάποληση της τρομοκρατίας" εξαπολύθηκε σε ολόκληρη τη Γερμανία ένα κύμα διώξεων και ερευνών. Πραγματοποιήθηκαν εισβολές της αστυνομίας σε τριαντατρία σπίτια και εργασιακούς χώρους. Κατά τη διάρκεια της επιχείρησης συνελήφθη το παλιό μέλος της RAF Ingrid Strobl, εκδόθη-

καν τέσσερα εντάλματα και κινήθηκαν δικαστικές διαδικασίες για είκοσιπέντε άτομα. Στις επόμενες βδομάδες περισσότερα από είκοσι άτομα, πρώην συγκατοίκους των ατόμων ενάντια στα οποία είχαν εκδοθεί εντάλματα, κλήθηκαν από τη γενική εισαγγελία για να καταθέσουν. Επτά από αυτούς, μετά την άρνησή τους να καταθέσουν, καταδικάστηκαν βάση της διάταξης "Beugehaft". Αυτή ήταν η πρώτη φορά που αυτή η διάταξη χρησιμοποιήθηκε σαν ποινή σε πολιτική δίκη.

Στις 13 Ιούνη 1995 πραγματοποιήθηκαν ξανά μαζικές έρευνες σε όλη τη Γερμανία. Η "συγκομιδή" των δικαστικών αρχών αυτή τη φορά ήταν οι διώξεις ενάντια στο περιοδικό "Radikal". Σε σχέση με αυτές τις διώξεις, υπήρξε εκ νέου χρήση της διάταξης "Beugehaft". Ο Ulf από τη Βρέμη καταδικάστηκε σε πεντάμηνη φυλάκιση ενώ επιπλέον είναι υποχρεωμένος να πληρώσει και 10.000 μάρκα.

Μια ιδιαιτερότητα της διάταξης

"Beugehaft" είναι ότι όσοι καταδικάζονται με βάση αυτήν είναι υποχρεωμένοι να πληρώνουν για κάθε μήνα που παραμένουν στη φυλακή 2.000 μάρκα (περίπου 340.000 δραχμές)! Ναι, σωστά διαβάσατε! Πληρώνουν 2.000 μάρκα το μήνα όχι για να εξαγοράσουν την ποινή τους, η οποία έτσι κι αλλιώς δεν εξαγοράζεται, αλλά αντίθετα πληρώνουν 2.000 μάρκα για κάθε μήνα που παραμένουν στη φυλακή! Έτσι, στην πρόσφατη περίπτωση των τεσσάρων ατόμων που αρνούνται να καταθέσουν σε σχέση με την πρώτην συγκατοικό τους Andrea και ενάντια στους οποίους εφαρμόζεται ξανά η διάταξη "Beugehaft", το συνολικό ποσό που θα χρειαστεί να πληρώσουν, φτάνει τις 40.000 μάρκα! Μάλιστα σε αυτό δεν συμπεριλαμβάνονται τα δικαστικά έξοδα και οι αμοιβές των δικηγόρων...

πηγή: "Terminator",
δελτίο αντιπληροφόρησης της
κατάληψης "Steffi" της



ΟΛΟΚΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΡΟΑΤΙΑ

"Θα ανεχθούμε μερικούς σέρβους, αλλά θα τους επιτηρούμε. Ο σκοπός μας είναι ο αριθμός τους να διατηρείται σε τέτοια επίπεδα ώστε να μην υπονομεύεται η ασφάλεια της Κροατίας"

Mario Nobile, εκπρόσωπος της Κροατίας στον ΟΗΕ.

"Στο εξής οι σέρβοι δεν θα μπορούν να παίξουν το ρόλο που έπαιζαν στην Κροατία από την εποχή των Οθωμανών μέχρι σήμερα. Τους ευχόμαστε καλό ταξίδι"

Franjo Tudjman, πρόεδρος της Κροατίας.

Καθώς προχωράει η εφαρμογή της συνθήκης του Dayton ολοκληρώνεται και η εκκαθάριση της Κροατίας από τους σέρβους, που ακολούθησε την εκκαθάριση της Σερβίας από τους Κροάτες και τις αμέτρητες εθνικές εκκαθαρίσεις που είχαν προηγηθεί στη Βοσνία. Στα εδάφη που προσάρτησε η Κροατία τους τελευταίους δώδεκα μήνες κατοικούσαν πάνω από 350.000 σέρβοι, οι οποίοι με τον ένα ή τον άλλο τρόπο υποχρεώθηκαν ή υποχρεώνονται να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους. Ο αριθμός των σέρβων που ήδη έχουν εγκαταλείψει περιοχές που ανήκουν στην Κροατία πλησιάζει τις 500.000 άτομα. Οι πιο μαζικές εκκαθαρίσεις άρχισαν τον περασμένο Αύγουστο, όταν οι Κροάτες εξαπέλυσαν την "επιχείρηση καταιγίδα" και εντάθηκαν τον περασμένο Νοέμβριο, όταν ο Μιλόσεβιτς αποδέχτηκε την παραχώρηση της Ανατολικής Σλαβονίας στην Κροατία. Χαρακτηριστικό των συνθηκών που επικράτησαν εκείνες τις μέρες του Αυγούστου είναι το παράδειγμα της πόλης Κνιν, όπου παρόλο που ήταν γνωστό ότι δεν υπήρχαν σερβικές δυνάμεις, κατά το πρώτο μόνο 24ωρο της επίθεσης η πόλη δέχτηκε μια βροχή από 2.000 οβίδες. Μέσα στο ίδιο 24ωρο, ο πληθυσμός της πόλης από τις 35.000 κατοίκους έπεσε σε 1.000. Οι πεντακάσιοι ζωντανοί και οι υπόλοιποι πεντακάσιοι νεκροί... Όλος ο υπόλοιπος πληθυσμός εγκατέλειψε πανικόβλητος την πόλη. Μέσα στην πρώτη βδομάδα της Αυγουστιάτικης επίθεσης 170.000 σέρβοι εγκατέλειψαν την Κράϊνα. Σήμερα στην Κράϊνα απομένουν μόνο 7.000 σέρβοι, σχεδόν στο σύνολό τους ηλικιωμένοι.

Αυτές τις ημέρες επαναλαμβάνονται οι εκκαθαρίσεις του φθινοπώρου, αλλά τώρα στην περιοχή της Ανατολικής Σλαβονίας. Οι προθέσεις της κροατικής κυβέρνησης σχετικά με τους 180.000 σέρβους που σήμερα κατοικούν στην περιοχή είναι προφανείς... Οι δηλώσεις που παραθέσαμε στην αρχή αυτού του άρθρου δεν αφήνουν αμφιβολίες για το ότι και μετά την περιφέρημη "ειρήνευση", η φρίκη στην πρώην Γιουγκοσλαβία συνεχίζεται.

Ν.ΑΦΡΙΚΗ: ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΜΠΑΡΜΠΑ-ΘΩΜΑΔΕΣ...

ΘΥΜΑΣΤΕ ΤΟΝ ΝΤΕ-ΚΛΕΡΚ; Τον ηγέτη του ρατσιστικού νοτιοαφρικάνικου καθεστώτος που είχε μάλιστα επισκεφτεί και την Αθήνα όπου και έλαβε την υποδοχή που του άρμοζε από τους τυχοδιώκτες γνωστούς-άγνωστους προβοκάτορες; Αυτός ο αξιόλογος κύριος λοιπόν πολύ πρόσφατα άλλαξε την ονομασία του κόμματός του από "Εθνικό Κόμμα" σε "Χριστιανικό Δημοκρατικό Κόμμα". Γενικός Γραμματέας του κόμματος διορίστηκε ο Roelof Meyer, στο παρελθόν υψηλά ιστάμενο στέλεχος στις υπηρεσίες ασφαλείας, στη συνέχεια εκπρόσωπος στις διαπραγματεύσεις με το Εθνικό Αφρικανικό Κογκρέσο και τώρα υπουργός στην κυβέρνηση "εθνικής ενότητας" υπό τον Μαντέλα. Σύμφωνα με τον Ντε-Κλέρκ, το κόμμα θα απευθύνεται και στους μαύρους ψηφοφόρους, θα έχει και μαύρους υποψηφίους και θα στοχεύει στην ανάπτυξη της χώρας.

Η στροφή του Εθνικού κόμματος μπορεί να είναι εντυπωσιακή στο επίπεδο του θεάματος, καθώς το κό-

μα αυτό εκφράζει τις επιλογές του νοτιοαφρικάνικου κεφαλαίου, αλλά δεν είναι καθόλου τυχαία. Ανέλπιστα, οι Ντε Κλέρκ της Νότιας Αφρικής βλέπουν τον χρόνο που απαιτείται να παραμείνουν μακριά από την κυβέρνηση να λιγοστεύει. Το Εθνικό Αφρικανικό Κογκρέσο του Νέλσον Μαντέλα πολύ λίγα έχει κάνει από τότε που κέρδισε τις εκλογές πριν από δύο χρόνια και σίγουρα σχεδόν τίποτα απ' αυτά που είχε υποσχεθεί. Οι 1.000.000 καινούργιες κατοικίες, η μείωση της ανεργίας, η δημιουργία ενός ιατροφαρμακευτικού και ενός εκπαιδευτικού συστήματος εξακολουθούν ακόμη και σήμερα να παραμένουν στη χώρα της φαντασίας για τη μαύρη κοινότητα, εξίσου όσο και στο παρελθόν. Τελικά, ενώ οι προεκλογικές εξαγγελίες του Εθνικού Αφρικανικού Κογκρέσου χάνονται στο παρελθόν, το μέλλον αρχίζει να παίρνει απειλητικά το χρώμα του μαύρου. Οι εξαγέρσεις στα γκέτο δεν κόπασαν ποτέ εντελώς και φαίνεται ότι θα ξαναφουντώσουν γρήγορα...

120.000 εργαζόμενοι διαδηλώνουν ενάντια στη πολιτική λιτότητας

Εργατικοί αγώνες στον Καναδά

Στις 23 και 24 Φεβρουάριου (Παρασκευή, Σάββατο), πραγματοποιήθηκαν σειρά εκδηλώσεων στην πόλη Hamilton στη περιοχή του Οντάριο, ενάντια στην συντηρητική πολιτική της κυβέρνησης. Κατά την πρώτη μέρα, μετά από γενική απεργία στα εργοστάσια της περιοχής, πραγματοποιήθηκε πορεία 25.000 εργατών, από τις δυτικές συνοικίες μέχρι το κέντρο της πόλης, μπροστά στα κεντρικά γραφεία του κυβερνώντος κόμματος.

Η έκπληξη όμως ήρθε την επόμενη μέρα όταν ξεπερνώντας κάθε πρόβλεψη, 120.000 άνθρωποι κατέβηκαν στο δρόμο για να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους. Ήταν μια ιστορική στιγμή καθώς εργαζόμενοι του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα έβγαιναν από τα 1.400 λεωφορεία που τους μετέφεραν και κατευθύνονταν συντεταγμένοι σε μεγάλα μπλοκ στο Boyside Park όπου ήταν και το προκαθορισμένο ραντεβού. Παρόν στη συγκέντρωση έδωσαν και γυναίκες οργανώσεις, ανεξάρτητες ομάδες, φοιτητές, ηλικιωμένοι, το κομμουνιστικό κόμμα, ομοσπονδίες καθηγητών και πολλοί άλλοι. Έτσι έπεσαν έξω οι αρχικές προβλέψεις που γίνονταν σ' όλη τη διάρκεια της βδομάδας και μιλούσαν για 50-75.000 συμμετοχές. Η κυβέρνηση από την αγωνία της για τις εξελίξεις, ξεκίνησε μια εκστρατεία εκφοβισμού (μέσω των media), λέγοντας ότι "εργατοπατέρες" και

"περιθωριακές ομάδες" σχεδιάζουν βίαια επεισόδια. Για να ενισχύσουν μάλιστα αυτή την άποψη, η τοπική αστυνομία κάλεσε ειδικές μονάδες καταστολής ταραχών από το Toronto και άλλες πόλεις. Τελικά όλα τελείωσαν ειρηνικά.

Όπως είπαν οι ομιλητές "οι διαδηλώσεις δεν πρόκειται να σταματήσουν". Και πραγματικά η μέχρι τώρα πορεία δείχνει ότι ένα ασταμάτητο κίνημα χτίζεται και μεγαλώνει. Τα συνθήματα των συγκεντρωμένων επικεντρώθηκαν στην νεοφιλελεύθερη πολιτική που ακολουθεί η κυβέρνηση, αποτέλεσμα της οποίας είναι οι περικοπές στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, την δημόσια εκπαίδευση, τις συντάξεις και την ασφάλιση των ανέργων.

Ιδιαίτερη εντύπωση έκανε η παρουσία (περίπου το ένα τέταρτο των συγκεντρωμένων) των εκπαιδευτικών οι οποίοι διαμαρτυρόνταν για τις περικοπές ύψους 1 δισ δολαρίων στις δαπάνες για την παιδεία. Ανάμεσα σ' άλλα αναμένεται τους επόμενους 4 μήνες να χάσουν τη δουλειά τους 20.000 εκπαιδευτικοί.

Οι εργαζόμενοι στον δημόσιο τομέα επίσης έδωσαν δυναμικό παρόν και διαδήλωσαν κυρίως ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις. Στη συγκέντρωση μίλησε και ο εκπρόσωπος της τοπικής "ένωσης" της πείνας" ο οποίος αφοι αναφέρθηκε στο θάνατο 3 αστεγών απ' το κρύο τους δύο τε-

λευταίους μήνες τονίζοντας χαρακτηριστικά ότι "ο ένας από αυτούς δεν μπορούσε να αναγνωριστεί γιατί είχαν παγώσει τα χέρια του στο πρόσωπο του" κατέληξε στο ότι "πρέπει να αγωνιστούμε μέχρι να παραιτηθεί η κυβέρνηση, μέχρι να οριστικό πολιτικό θάνατο των συντηρητικών, μέχρι τη στιγμή που θα χορεύουμε πάνω τις ταφές τους".

Σ' όλη τη διάρκεια των εκδηλώσεων το κτήριο συνεδριάσεων των συντηρητικών είχε μετατραπεί σε φρούριο και ο τύπος (ακόμα και πλέον φιλοδεξιές εφημερίδες) έγραψε ότι η κυβέρνηση "πρέπει να αρχίσει να ακούει".

Οι ομιλητές επισήμαναν ότι το στοίχημα τώρα για το κοινωνικό κίνημα, είναι να εξαπλωθεί σ' όλη τη χώρα το κύμα αγανάκτησης δράσης και γι' αυτό προγραμματίζονται σειρά εκδηλώσεων των επόμενων μηνών" και "Ο κόσμος πρέπει να καταλάβει ότι υπάρχουν άλλα διέξοδοι απ' τη κρίση και να μην μπαίνουν τα συμπεράσματα και κέρδη των εταιριών πάνω στον άνθρωπο. Ήρθε η ώρα για μεγάλα κινήματα και μεγάλες λύσεις στα μεγάλα προβλήματα και στα μεγάλα κάναμε το πρώτο αποφασιστικό βήμα!".

πηγή: The People's Voice
Μάρτιος

Ο αγωνιστής του αγροτικού κινήματος

ΜΑΡΙΝΟΣ ΑΝΤΥΠΑΣ¹ γεννήθηκε το 1872, στο χωριό Φερεντινάτα της Κεφαλονιάς. Έλαβε τα μαθητικά του χρόνια στο Αργοςτόλι και αργότερα γράφτηκε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Εκεί γνωρίστηκε με το Κεραυρό Καλλέργη και τον Πλάτωνα Σοσιαλιστικό Σύλλογο. Το 1897 διέκοψε τις σπουδές του και επέστρεψε στην Κρήτη όπου πολέμησε ως εθελοντής στην κρητική επανάσταση, δίπλα στον Καλλέργη. Εκεί καταπίστηκε σοβαρά και επέστρεψε στην Αθήνα. Στις 14 Σεπτεμβρίου του ίδιου χρόνου, διοργανώνεται λαϊκό συλλαβτήριο ενάντια στις Μεγάλες Δυνάμεις, στην πλατεία Ομονοίας, όπου ο Αντύπας είναι ο νεότερος ομιλητής. Η αιχμή της ομιλίας του όριζε να μην μπορούσε να στρέφεται προς τις Ξένες Δυνάμεις. Ξεσκεπάστη ο βρώμικο ρόλος του Παλατιού των ντόπιων κυβερνώντων και η απόφαση της ενόχλησης του Παλατιού, ώστε να μην αμείβεται εντολή στις κατα-

Παλάτι ότι οι Καρδίτσης και Κυριακός κατατομούνται. Αρκετοί όμως είναι αυτοί που υποστηρίζουν ότι αυτοί φυγαδεύονται και στη θέση τους κατατομούνται άλλοι μελλοθάνατοι κρατούμενοι, από τους πολλούς που... είχαν σειρά². Με το πέρας του χρόνου, οι υποψίες αυτές επαληθεύονται πλήρως, τουλάχιστον ως προς τον Κυριακό.

Μετά την αποφυλάκιση του, ο Αντύπας επιστρέφει στο Αργοςτόλι όπου εκδίδει την εβδομαδιαία εφημερίδα "Ανάσταση"³. Η αντίδραση ήταν άμεση. Όλα τα φύλλα της εφημερίδας του πρώτου τεύχους κατασχονται, ο Αντύπας συλλαμβάνεται ξανά και καταδικάζεται σε τρίμηνη φυλάκιση. Η συμπαράσταση που εκδηλώθηκε στο πρόσωπο του, είχε σαν αποτέλεσμα την εκτέλεση της ποινής να έχει ανασταλτικό χαρακτήρα. Μην μπορώντας να επανεκδόσει την εφημερίδα άμεσα, αφού η επανέκδοσή της απαγορεύεται, ιδρύει το Λαϊκό Αναγνώστηριο "Η Ισότης", το οποίο αποτελεί για χρόνια το πνευματικό κέντρο του νησιού. Στενοί σύντροφοι του εκείνο τον καιρό είναι ο Σπύρος Αρσένης, ο Νίκος Μαζαράκης, ο Σωτήρης Φραγκόπουλος

να μπορέσει ο Αντύπας να πραγματοποιήσει τα σχέδια του. Μετά την ευτυχία αυτή κατάληξη, ξαναγυρίζει στο νησί και επανεκδίδει την "Ανάσταση" προκαλώντας νέα δίωξη εις βάρος του. Αυτή τη φορά όμως, η έμπρακτη αλληλεγγύη που εκδηλώνεται από ένοπλους χωρικούς από τις Φαρακλάδες και τα Δελινάτα, κατά τη διάρκεια της δίκης του στο Αργοςτόλι, έχει σαν αποτέλεσμα την αθώωση του στις 10 του Ιουνίου του 1904 και την άμεση επανακύκλοφορία της εφημερίδας. Ταυτόχρονα αναθερμαίνονται οι επαφές του με τους επαναστάτες στην Αθήνα, Πελοπόννησο και Κρήτη, δυναμώνοντας έτσι την επαναστατική προοπτική στον ελλαδικό χώρο.

Το καλοκαίρι του 1906 πηγαίνει στη Θεσσαλία, εγκαθίσταται στο Λαοποχώρι (σημερινό Ομόλιο), αναλαμβάνει θέση επιστάτη στα κτήματα του θεού του και προπαγανδίζει ανοικτά το επαναστατικό εγχείρημα στους εκεί αγρότες. Έχοντας την επιρροή των κτημάτων, ο Αντύπας διευρύνει την ευγενική συμπεριφορά του θεού του προς τους αγρότες, με τη δική του αναρχοσυνδικαλιστική σκέψη. Μειώνει δραστικά τη φορολογία, φτιάχνει καινούρια σπίτια και δρόμους, παραγγέλλει ατμοκίνητα μηχανήματα από την Ευρώπη, δρομολογεί διαδικασίες σύστασης Γεωργικής Σχολής στο Λαοποχώρι και ξεκινά διαδικασίες δανειοδότησης των αγροτών, ώστε αυτοί οι ίδιοι να γίνουν οι αποκλειστικοί κύριοι του τόπου τους. Του τόπου τους που με τόση ευκολία οι κυβερνώντες ξεπουλούσαν σε πλούσιους κεφαλαιούχους: στο Ζωγράφο, στον Καρτάλη, στο Ζάππα, στον Κασσαβέτη, στον Αβέρωφ, στη χήρα Ζαφείρη, στον Χατζηγάκη, στον Τερτίπη και στον Μεταξά. Αυτοί είναι οι άρχοντες, που κάτω από τον έλεγχο τους βρίσκονται τα πάντα και όλοι οι άλλοι δούλοι. Παράλληλα ο Αντύπας συνδέεται με το αγροτικό κίνημα της Λάρισας και τον δραστήριο επαναστάτη γιατρό Καραπαναγιώτη. Οργανώνει ομιλίες, διαλέξεις και ανοιχτές συγκεντρώσεις, στις οποίες ρητορεύει με πάθος και προπαγανδίζει τη γενικευμένη εξέγερση. Την εξέγερση που ασπάζεται και πραγματώνει καθόλη τη διάρκεια της ζωής του. Ταυτόχρονα συνεχίζει την έκδοση της "Ανάστασης" και αρθρογραφεί στην τοπική εφημερίδα Πανθεσσαλική. Σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, ο Μαρίνος Αντύπας γίνεται γνωστός σε ολόκληρη τη Θεσσαλία και οι καταπιεσμένοι αγρότες επιδιώκουν να συναντηθούν και να μιλήσουν μαζί του. Όλα αυτά προκαλούν την οργή και την αντίδραση των μεγαλοτσιφλικιών που συσπειρώνονται και συνομιλούν εναντίον του, αφού έχουν πάρει και τις απαραίτητες γι' αυτούς πληροφορίες από την Αθήνα, προκειμένου να αντιμετωπίσουν το νεαρό επαναστάτη. Την αρχή κάνει ο μεγαλοτσιφλικός και βουλευτής Αγίας, Αγαμέμνων Σλήμαν -γιός του Ερρίκου Σλήμαν- που παροτρύνει το νομάρχη Λάρισας Νιώτη να τιμωρήσει τον Αντύπα με το σκεπτικό ότι είναι Αναρχικός και παροτρύνει τους αγρότες σε γενική εξέγερση, με σκοπό την απαλλοτρίωση των κτημάτων. Όταν ο νομάρχης τον συναντά στην κεντρική πλατεία της Λάρισας προσπαθεί να τον... "νουθετήσει". Ο Αντύπας τον βρίζει με προκλητικούς χαρακτηρισμούς και τον καλεί σε μονομαχία. Στέλνει δε, την επόμενη μέρα και πληρεξούσιο δικηγόρο στο γραφείο του νομάρχη, για να κανονίσει τα της μονομαχίας!!! Εντρομος ο νομάρχης καταφεύγει στην δικαστική οδό.

Όταν ο Αντύπας πληροφορείται ότι πίσω από όλα αυτά βρίσκεται ο Σλήμαν, κατεβαίνει στην Αθήνα, τον συναντά στην πλατεία Συντάγματος, του επιτίθεται και τον χαστουκίζει δημόσια. Νέα σύλληψη, νέα δίκη, όπου ο Αντύπας απτόητος αναλαμβάνει πλήρως την ευθύνη των πράξεων του και επιτίθεται ακόμα και μέσα στη δικαστική αίθουσα ενάντια στο καθεστώς. Καταδικάζεται σε 20ήμε-

ρη κράτηση. Όταν επιστρέφει στη Θεσσαλία έχει να αντιμετωπίσει και την εκκρεμότητα μήνυσης του νομάρχη, η δίκη της οποίας αναβάλλεται τρεις φορές, αφενός λόγω των πολυπληθών συγκεντρώσεων που οργανώνονται στα δικαστήρια της Λάρισας και αφετέρου γιατί οι κυβερνώντες έχουν διαπιστώσει το αδιέξοδο και έχουν επιλέξει άλλους τρόπους για να ξεμπερδέψουν μια και έξω με τον οργανωμένο εχθρό τους.

Τα κτήματα του θεού του, Σκιαδαρέση, συνορεύουν με τα κτήματα του Μεταξά. Μια έκταση που διεκδικούνταν και από τους δύο περιέρχεται στην κυριότητα του πρώτου και ο Μαρίνος Αντύπας τη χαρίζει στους αγρότες. Αυτή είναι η σταγόνα που έκανε το ποτήρι να ξεχειλίσει και φυσικά οι μεγαλοτσιφλικάδες στέκονται στο πλευρό του Μεταξά. Ο Μεταξάς, βλέποντας την "τάξη" στο ταφικό του να διασαλεύεται αφού όλο και περισσότεροι από τους κολλήγους του υιοθετούσαν τις επαναστατικές αντιλήψεις του Αντύπα, προσλαμβάνει ως επιστάτη, ένα παλιό γνώριμο... τον **Ιωάννη Κυριακό**. Αυτόν που πριν 9 χρόνια είχαν κατατομήσει!!! Ο Αντύπας γνώριζε το όνομα του, όχι όμως και τη φυσιογνωμία του και γι' αυτό δεν "πονηρεύτηκε". Ετσι ο Κυριακός, μίσθαρνο όργανο της εξουσίας και του κτηνώδους πολιτισμού της, τον πυροβόλησε εν ψυχρώ και τον σκότωσε, τη νύχτα της 7ης προς 8ης Μάρτη του 1907 στο χωριό Πυργετός (ο Ιωάννης Κυριακός θα αθωωθεί οριστικά στις 25 Μάη 1908 από το Κακούργιοδικείο Λάρισας).

Τα θλιβερά νέα ταξίδεψαν με ταχύτητα σε όλη τη Θεσσαλία. Συνέρρεε από παντού πλήθος κόσμου για να αποτίσει φόρο τιμής και ύστατο χαιρε στον κοινωνικό αγωνιστή Μαρίνο Αντύπα. Το πτώμα του μεταφέρθηκε με μαχητική πορεία χιλιάδων ατόμων από τον Πυργετό στην Μητρόπολη Λάρισας για την κηδεία και ξανά πίσω για τον ενταφιασμό του στο Λαοποχώρι. Η επανάσταση έχασε ένα λαμπρό στολίδι της.

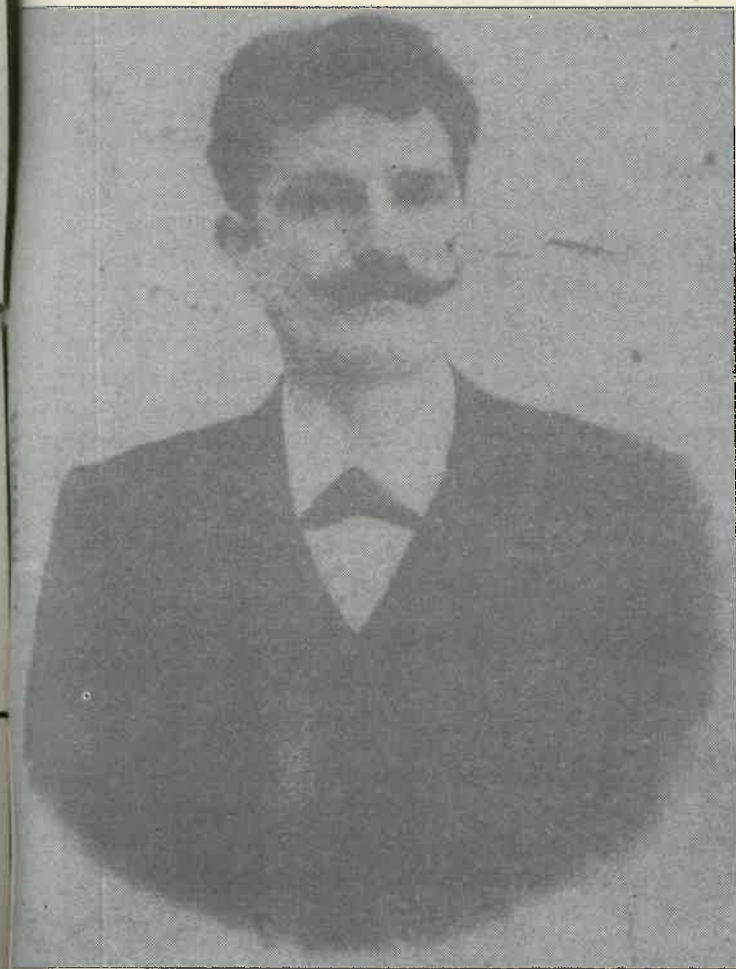
"...Και σήμερα η Ελλάς βαθύτατον αναστεναγμόν εξαίγει μέσα από τα σπλάγχνα της διά το κατακρεουργ-

γηθέν τέκνον της, ενθυμούμενη ότι πολλάκις εδέχθη φυλακίσεις, καταδιωγμούς και πληγάς, όπως υπερασπίση την τιμή και την ελευθερία, τα οποία τόσο κραυγαλέως κατεπλήττησαν και καταπατούσιν οι μεγάλοι αυτοί άρχοντες. Αι δε εργατικές τάξεις ανά πάσα στιγμήν αποζητούν τον αληθή προστάτην τους και μαύρο δάκρυ χύνουσιν εις ένδειξιν υπέρτατης ευγνωμοσύνης συνοδευόμενον με τας πικράς λέξεις. Που είσαι Μαρίνε Αντύπα;..."

ΚΑΜΜΙΑ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΛΟΥΣΙΩΝ
Σπ. Αρσένης

Σημειώσεις:

- 1) Δες: Λουκάτος Σπύρος: Μαρίνος Αντύπας, η ζωή, η εποχή, η ιδεολογία, η δράση και η δολοφονία του, Αθήνα 1980. Καψάλης Γ.: Μαρίνος Αντύπας, Αθήνα 1986. Τζουγανάτος Ν.Δ.: Ο Μαρίνος Αντύπας και οι σοσιαλιστικές εξελίξεις στην Κεφαλονιά, Πειραιάς 1978. Γεωργίου Ηλ.: Η Βουλή για τους αγρότες της Θεσσαλίας και η δολοφονία του Μαρίνου Αντύπα, πρωτομάρτυρα της αγροτικής ιδέας, Αθήνα 1982. Λαζάρου Αρσ. Αρσένιου: Το έπος των Θεσσαλών αγροτών και οι εξεγέρσεις τους. Τρίκαλα 1994. Νούτσος Π.: Η σοσιαλιστική σκέψη στην Ελλάδα τόμος Α', Αθήνα 1990.
- 2) "...Παραταύτα η περί σκηνοθεσίας εκδοχή εξακολούθησε να υποστηρίζεται προστιθέμενης της πληροφορίας ότι: αντί του Καρδίτση και του Κυριακού, φυγαδευθέντων εις Αμερικήν, εθανατώθησαν άλλοι εκ των εις θάνατον καταδικασμένων" Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, τόμος 13ος, σελίδα 833. Επίσης δες Τάσος Βουρνάς: Η ιστορία της Νεώτερης Ελλάδος, σελ. 557-558. Σπ. Μαρκεζίνης: Πολιτική Ιστορία της Νεώτερης Ελλάδος, σελ. 354, τόμος 2.
- 3) Ανάστασις, εφημερίς εβδομαδιαία ανθρωπιστική, αριθμός 1 (Αργοςτόλι 29/7/1900), αριθμός 2 (3/7/1904) έως αριθμός 57 (27/4/1907).



Μια σπάνια φωτογραφία του Μαρίνου Αντύπα απ' το άλμπουμ της βιβλιοθήκης του, κας Επανάστασης Χαλκιά.

απολύτως δυνάμεις για την σύλληψη και την προφυλάκιση του. Η δίκη του γι' αυτά τα γεγονότα, διεξάγεται στις 9 Γενάρη του 1898 κι ο Αντύπας της δίνει έντονη πολιτική χροιά. Καταδικάζεται σε φυλάκιση ενός έτους και οδηγείται στις φυλακές του "Παλατιού Στρατώνος".

Στις 14 Φλεβάρη του 1898 και ενώ ο ίδιος εκτελεί την ποινή του, γίνεται απόπειρα δολοφονίας του βασιλιά Γεωργίου Α' και της πριγκίπισσας Μαρίας. Συλλαμβάνονται οι Γεώργιος Καρδίτσης -ο οποίος δηλώνει επιστήθιος φίλος του Αντύπα- και ο **Ιωάννης Κυριακός**. Η αστυνομία εκμεταλλεύεται τη δήλωση του Καρδίτση και προσπαθεί να αποδώσει στον Αντύπα την κατηγορία της ηθικής αυτοοργάνωσης για την απόπειρα. Η έντονη όμως δραστηριοποίηση φίλων και συντρόφων του, απέτρεψε την ολοκλήρωση της αστυνομικής εξουσίας. Όπως αποκαλύπτεται αργότερα η "απόπειρα" ήταν σκηνοθετημένη από το ίδιο το Παλάτι με σκοπό να μεταστρέψει το κλίμα αντιθετικής, υπέρ του. Στις 28 Απρίλη -αν αγνοία του υπουργείου Δικαιοσύνης και κρυφά από τα φώτα της δημοσιότητας- ανακοινώνεται από το

και ο Γιώργος Μολφέτας με την εφημερίδα του "Το Ζιζάνιο". Αυτή είναι η εποχή που ο Αντύπας συνειδητοποιεί τον επαναστατικό άνεμο που γεννούν οι εξουσιαστικές συνθήκες στη Θεσσαλία. Μετά την απελευθέρωση της από τους τούρκους, τα κτήματα είχαν όλα πουληθεί σε ντόπιους αλλά και ξένους κεφαλαιούχους, η αδικία μεγάλωνε μέρα με τη μέρα και η κατάσταση των φτωχών καλλιεργητών και κολλήγων γινόταν όλο και πιο αφόρητη.

Τον Απρίλη του 1903 ο Αντύπας ταξιδεύει στο Βουκουρεστί και επισκέπτεται τον αδερφό της μητέρας του Γιώργο Σκιαδαρέση και μένει μαζί του ως τον Ιούνιο του 1904. Τον καιρό εκείνο, η Ρουμανία φλεγόταν από ένοπλες αγροτικές εξεγέρσεις που λαμβάναν χώρα στο Ιάσιο, στην Ανω Μολδαβία και στο Μιχαλέτσι. Ο Αντύπας εμπιστεύεται στο θεό του τις επαναστατικές αντιλήψεις του για το Αγροτικό Ζήτημα, ζητάει την συνδρομή του και στο τέλος τον πείθει να αγοράσει καλλιεργήσιμη γη στη Θεσσαλία. Ο γεωπόνος θεός του, φορέας προοδευτικών ιδεών ο ίδιος, αποκτάει κτήματα στην ανατολική έκδοση της κοιλάδας των Τεμπών, για

9 Μάρτη 1793 Εξέγερση των λυσσασμένων ενάντια στους Γιρονδίνους.

9 Μάρτη 1952 Πεθαίνει στη Μόσχα η Αλεξάντρα Κολοντάι, πρωτεργάτρια της "Εργατικής Αντιπολίτευσης".

10 Μάρτη 1923 Δολοφονούνται στη Βαρκελώνη οι γνωστοί αναρχοσυνδικαλιστές Seguí και Cosmas.

10 Μάρτη 1965 Στο Άμστερνταμ, οι Πρόβος επιτίθενται στους γάμους της βασίλισσας και συγκρούονται με την αστυνομία.

12 Μάρτη 1930 Στις Ινδίες, ο Γκάντι κηρύσσει την "πολιτική ανυπακοή".

12 Μάρτη 1984 Αρχίζει η μεγάλη απεργία των βρετανών ανθρακωρύχων.

13 Μάρτη 1978 Στις φυλακές Carabanchel της Ισπανίας πεθαίνει μετά από άγριο ξυλοδαρμό ο αναρχικός Agustin Rueda Sierra.

14 Μάρτη 1525 Στη Θουριγγία-Σαξονία ξεσπά η μεγαλύτερη αγροτική εξέγερση της μεσαιωνικής Γερμανίας που θα μείνει στη ιστορία ως "ο πόλεμος των χωρικών".

14 Μάρτη 1872 Στη Γαλλία ψηφίζεται νόμος ενάντια στην 1η Διεθνή. Δεκάδες χιλιάδες συλλήψεις και εξορίες αγωνιστών.
14 Μάρτη 1988 Αυτοκτονεί ο Νικόλας Άσιμος.

15 Μάρτη 1830 Γεννιέται ο θεωρητικός του αναρχισμού El. Reclus.

15 Μάρτη (περίπου) του 1909 ιδρύεται στη Θεσσαλονίκη η Εργατική Λέσχη, πρόδρομος της περίφημης Φεντέρασιόν.



Για την ελευθερία της μουσικής

Η μαγεία της μουσικής

Η ύπαρξη της μουσικής έκφρασης είναι, για τον άνθρωπο, το ίδιο αναγκαία και απαραίτητη για την διεύρυνση του πνευματικού και συναισθηματικού του ορίζοντα, όσο αναγκαία και απαραίτητη είναι η τροφή για τη βιολογική του συνέχεια.

Η μουσική είναι η σύνθεση εκείνη, που μπορεί από μόνη της να περιγράψει και να μεταδώσει συναισθήματα, να προβάλλει και να ζωγραφίσει εικόνες μέσα στη φαντασία του ανθρώπινου πνεύματος. Με την ποικιλομορφία και την πολυμορφία ήχων, ρυθμών, αρμονιών, μελωδιών και τον συνδυασμό όλων των παραπάνω, μπορεί να δημιουργήσει πληθώρα συναισθημάτων και εσωτερικών δονήσεων που κυμαίνονται και αυξομειώνονται ανάλογα με την μορφή της συχνότητας και της κλίμακας της ή και ακόμα με την βίαιη ή απαλή έντασή της.

Η μουσική είναι δίπλα μας σε κάθε συναισθηματική και ψυχολογική μας κατάσταση. Την αναζητούμε για να μας ηρεμήσει, ταξιδέψει, συντροφεύσει στη μοναξιά μας ή για να μας γεμίσει οποιοδήποτε κενό νιώσουμε μέσα μας. Την αποζητάμε για παρέα και για κάθε περίπτωση γιορτής, χαράς, χορού και εκτόνωσης. Η ακρόαση της μουσικής είναι το μέσο αυτό που μας βοηθάει να εκφράσουμε τον πόνο, τη λύπη, την αγωνία, την ελπίδα ή την ευφορία που νιώθουμε. Αναγκαία και απαραίτητη, είναι φίλος και σύντροφος μας λόγω της αμεσότητας που έχει το τραγούδι από αυτόν που το δημιουργεί προς αυτόν που το άκουει.

Η δημιουργία ενός τραγουδιού εμπεριέχει εκτός από την έκφραση με την μουσική και την έκφραση με λέξεις αυτών που νιώθουμε και αισθανόμαστε. Πολλές φορές είναι οι σίχτοι που μεταφέρουν το δυνατότερο και πρωτεύον σημείο της μουσικής σύνθεσης. Έτσι, με τη βοήθεια του τραγουδιού, είναι δυνατή η εύκολη και άμεση μετάδοση των συναισθημάτων μας.

Η μουσική λοιπόν είναι λατρεμένη και συνεχώς αποζητούμενη από την ανθρωπότητα όσο καμιά άλλη από τις γνωστές τέχνες. Υπήρξε σε κάθε χρονική περίοδο της ανθρωπότητας και δίπλα σε κάθε προσωπική στιγμή του καθενός/μιάς από εμάς, για να κλέβουμε λίγο χρόνο από την σκληρή πραγματικότητα και να νιώθουμε τα όνειρά μας. Χάρη σ' αυτήν της την ιδιότητα την χαρακτηρίζουμε ως μαγευτική.

Αν οι άνθρωποι πιστεύουν ακόμα στην ύπαρξη της μαγείας είναι γιατί υπάρχει μέσα στη ζωή τους η μουσική.

Η μουσική μέσα στην ιστορία.

Ο ρόλος της μουσικής είναι πολύμορφος και με διαφορετικές διαστάσεις. Έτσι, εκτός από τη διασκέδαση του ρόλου της μέσα στην ύπαρξη του ατόμου, είναι σημαντικός και ο ρόλος της μέσα στην ιστορία της ανθρωπότητας.

Με το πρώτο άκουσμα οποιουδήποτε τραγουδιού είναι αμέσως αναγνωρίσιμη η ιστορική περίοδος μέσα στην οποία δημιουργήθηκε και πάρα πολλές φορές φέρνει μάλιστα επάνω του και το στίγμα της περιόδου αυτής. Μπορούμε να πούμε ότι τα γεγονότα τα οποία ζει ο συνθέτης ή εκφραστής ενός τραγουδιού μεταδίδουν το στίγμα τους επάνω στη μουσική. Από τα αρχαία χρόνια, στην μεσαιωνική μουσική, στην κλασική, στην παραδοσιακή μουσική όλων των γεωγραφικών μηκών και πλατών του πλανήτη μας, μέσα από όλες τις κουλτούρες των λαών μέχρι και την παγκοσμιοποιημένη μουσική της τεχνολογίας, βλέπουμε ή καλύτερα ακούμε τα σημάδια που άφησε η ιστορία στους δημιουργούς της μουσικής.

Αλλά μέσα από την ιστορία η μουσική παίρνει ακόμα ένα ρόλο καθώς γίνεται η ίδια ένα ντοκουμέντο, ένα στοιχείο για την καταγραφή της ιστορίας. Με το ρόλο της αυτό χρησιμεύει στην διαφύλαξη της γνώσης του παρελθόντος και μεταφέρει από γενιά σε γενιά τη μνήμη και την εξιστόρηση γεγονότων που συνέβησαν στο παρελθόν αλλά και τα συναισθήματα των ανθρώπων που πρωταγωνίστησαν ή έζησαν τα γεγονότα αυτά, κάτι που τα ιστορικά βιβλία αδυνατούν να μεταφέρουν. Εξιστορήσεις πολέμων, επαγαστάσεων, εθίμων, ερώτων, προσώπων, ταξιδιών, θρύλων και παραμυθιών γίνονται μέσω της μουσικής και της ποίησης.

Την συναντάμε με τον χαρακτήρα της πολύ πριν τη χρήση της γραφής, στα αρχαία χρόνια, και εκεί όπου η αυστηροποιημένη ιστορία γραφόταν μόνο από τους νικητές και δεν επέτρεπε συνολική καταγραφή της αλήθειας. Εκεί βρίσκονται τα τραγούδια, να μεταφέρει από γενιά σε γενιά ότι δεν βρισκόταν μέσα στα βιβλία. Η αναφορά των ποιητικών έργων του Ομήρου και η πληθώρα των δημοτικών τραγουδιών από την ελληνική ιστορία μέχρι και τα τραγούδια του εμφυλίου του '44-'49 είναι χαρακτηριστικά ως παραδείγματα. Ωστόσο, το τραγούδι θεωρείται γενικά αναξιόπιστο για την έγκυρη εξιστόρηση γιατί είναι αρκετά εύκολο στον μύθο και την υπερβολή.

Η μουσική όμως και τα τραγούδια που πλάστηκαν μέσα στον χρόνο εξυπηρετούσαν και την αναγκαιότητα του φανταστικού και του παραμυθιού. Ανέκαθεν υπήρχε η ανάγκη του ανθρώπου να πλάθει μέσα στο νου του μια πραγματικότητα διαφορετική από αυτή που ζει, βασισμένη στην αναζήτηση, μέσω της φαντασίας του, άλλων αυτών που θα ήθελε να ζήσει αλλά η πραγματικότητα του το απαγορεύει. Και δεν είναι μόνο η δημιουργία τραγουδιών με στιχουργική θεματολογία βασισμένη στη φαντασία, αλλά είναι και η διάθεση που μας δημιουργείται κλοντάς μας να ονειροπολούμε, ξεφεύγοντας από την πεζή πραγματικότητα που ζούμε. Μέσα στις χρονικές περιόδους της ιστορίας υπήρχαν περιπτώσεις, όπου η μουσική ήταν από τις μοναδικές διεξόδους και τρόπους παρηγορίας ολόκληρων λαών και κοινωνικών στρωμάτων, αποκτώντας έτσι ακόμα μεγαλύτερη σημασία για τον άνθρωπο.

Μουσική μέσα στην ταξική κοινωνία.

Η ταξική ανισότητα διαχωρίζει τους ανθρώπους σε διαφορετικά και αντίπαλα στρατόπεδα. Η μουσική ήταν πάντα αναπόδοπη μέσα στην ταξική πάλη εκφράζοντας το πάθος, την οργή και τον πόθο του ανικανοποίητου των εκμεταλλευόμενων.

Η μουσική επηρεάστηκε πάντα από τον αέρα που έφερνε μαζί της η επανάσταση και έκφραζε τον αγώνα των ανθρώπων ενάντια στους καταπιεστές τους. Αμέτρητα είναι τα τραγούδια που εξύμνησαν τους αγώνες αυτούς. Έτσι, τα βρίσκουμε μέσα στην Παρισινή Κομμούνα, στους αγώνες των εργατικών συνδικάτων των αρχών του αιώνα, στην Ισπανία του '36 και στα τραγούδια των τσιαπανέκων που εξυμνούν τους ζαπατίστας. Πολλές φορές ήταν που ένα είδος μουσικής συνδυάστηκε με την αντίσταση και τον αγώνα για ελευθερία, όπως π.χ. η μουσική πάνκ στη δεκαετία του 80 για την εξεγερμένη ευρωπαϊκή νεολαία, ή η μουσική τανγκό για τους αναρχο-συνδικαλιστές των αρχών του αιώνα στην Αργεντινή. Αλλά το πιο γνωστό στο επαναστατικό κίνημα ήταν η

"Διεθνής" η οποία εξέφραζε τον αγώνα των αρχών του αιώνα και τραγουδήθηκε από τους εργάτες σε όλες τις γλώσσες του κόσμου. Παραθέτουμε πιο κάτω την μετάφρασή της στα ελληνικά από την απόδοση των γαλλικών της Ρήγας Γκόλφη.

Μουσική Ροκ

Σίγουρα η πιο διαδεδομένη και αγαπητή σε όλο τον κόσμο, όσο καμιά άλλη. Η κυρίαρχη μουσική της εποχής μας, έχοντας διανύσει μια διαδρομή μέσα από δεκάδες μουσικά ρεύματα, μόδες και κώδικες. Η ύπαρξη και γρήγορη διάδοσή της σ' ολόκληρο το μέρος του πλανήτη που ονομάζεται "πρώτος κόσμος", συνδιάστηκε άμεσα με την πρόοδο της τεχνολογίας στον ηχητικό της τομέα και είναι έτσι ο πιο άμεσος εκφραστής μιας κοινωνίας βασισμένης στη χρήση της τεχνολογίας. Αποτελεί σίγουρα ένα από τα πιο μεγάλα και έντονα κοινωνικά φαινόμενα μετά το τέλος του Β' Παγκόσμιου πολέμου. Ιστορικά, η μουσική ροκ προέρχεται από τα μπλουζ των νοτιοαμερικανών, για να εξελιχτεί αργότερα σε αντιπροσωπευτικό εκφραστή της δυτικής νοστροπίας και κουλτούρας. Ο τρόπος με τον οποίο παίζεται, είναι από τους πιο εύκολους και προσποούς. Δεν χρειάζεται παρά μια παρέα, τα μουσικά όργανα που συνήθως συνοδεύουν την ηλεκτρική κιθάρα, ένα στυλ που συνήθως μιμείται ότι προηγούμενο υπάρχει και ένταση. Η μουσική ροκ είναι η κατεξοχήν μουσική της νεολαίας κι αντιπροσωπεύει την άρνηση και την αποποίηση για έναν κόσμο κτισμένο ενάντια σ' αυτή τη νεολαία. Ένας από τους πιο σημαντικούς λόγους που αυτή η μουσική γινόταν τόσο αγαπητή στους νέους, ήταν ότι οι γονείς τους τη μισούσαν σαν κάτι το σατανικό. Τι πιο εύκολος και απολαυστικός τρόπος να πας κόντρα σ' αυτούς που θεωρείς υπαίτιους για την ανυπόφορη κοινωνία που ζεις, αυτούς που υπήρχαν πριν γεννηθείς. Η άρνηση λοιπόν που αυτή η μουσική έκφραζε, γινόταν με πολλούς έξυπνους και ποικίλους τρόπους. Βρίσκοντας πάντα, μέσα από τα διαφορετικά μουσικά ρεύματα και μόδες τους τρόπους να ανανεώνεται και να διατηρείται φρέσκια. Η άρνηση που η μουσική ροκ αντιπροσωπεύει επηρέασε μέσω αυτής και όλες τις μορφές εκδήλωσης της νεολαίας. Ντύσιμο, συμπεριφορά, λεξιλόγιο, έρωτας, διασκέδαση.

Κάθε φορά διαφορετικά, ανάλογα με τις αναγκαιότητες που επέβαλε η κάθε δεκαετία "για να τη σπάμε στους μεγάλους και στους ξενέρωτους νέους που θέλουν να τους μοιάσουν". Δεν ήταν λίγες οι φορές που η άρνηση απ' την οποία αντλούσε ενέργεια και ζωή η μουσική αυτή, ξεπερνούσε αυτά τα στενά όρια και μετατρέπονταν σε κάτι πιο συνολικό, λειτουργώντας ως σημείο αναφοράς και έμπνευσης για μια πιο ολοκληρωμένη συνειδητοποίηση των νέων. Επαιρνε μαζικές διαστάσεις κι επικίνδυνες τροπές για την εξουσία, καθώς ήταν άμεσος ο κίνδυνος απόπνιξης ενός μεγάλου κομματιού της κοινωνίας. Ευτυχώς γι' αυτούς, κάτι τέτοιο ποτέ δεν επιτεύχθηκε και ένας από τους λόγους που εμπόδιζαν κάτι τέτοιο ήταν ότι η μουσική ή ίδια χρησιμοποιήθηκε ενάντια σ' αυτή τη νεολαία με τον τρόπο που θα δούμε παρακάτω.

Βιομηχανία του ροκ

Μέσω του καταναλωτισμού έχει αναπτυχθεί ένα ολόκληρο σύστημα αξιών οι οποίες βασίζονται στην ακόρεστη αναζήτηση και απόκτηση αγαθών, συναισθημάτων και διεγέρσεων. Σε κάθε μία από τις περιπτώσεις που ο άνθρωπος μετατρέπεται σε υποψήφιο αγοραστή και οι οποίες εσδήποτε υπαίτιες ή πραγματικές του ανάγκες και επιθυμίες μετατρέπονται σε εμπόρευμα, τότε όλη η ανθρώπινη αξιοπρέπεια και η ουσία αυτών από τα οποία εξαρτούμαστε και μας περιβάλλουν, παραμερίζονται και στην θέση τους μπαίνουν φαιδρά κακέκτυπα. Αυτό προωθείται μέσω της ιδέας του καταναλωτισμού και της διαφήμισης ως κάτι το απόλυτα αναγκαίο για τον άνθρωπο που αποκτάει με αντίτιμο το χρήμα και την ελευθερία του.

Αυτό ακριβώς συμβαίνει και στην περίπτωση της μουσικής. Από πηγή για έκφραση πόνου, έρωτα, χαράς και γιορτής, μέσω της εμπορευματοποίησης της έχει μετατραπεί σε προϊόν το οποίο κατασκευάζεται, λανσάρεται και προωθείται, πλοσιζοντας αυτούς που το εμπορεύονται. Η χρήση της μουσικής ως προϊόν έχει κι άλλα αποτελέσματα: την προώθηση κι επιβολή τυποποιημένης συνείδησης στα μυαλά των ανθρώπων, πάντα σύμφωνα με τα πρότυπα και την ιδεολογία που κάθε φορά εκφράζει.

Η διαπίστωση αυτή από τους κυρίαρχους, ήταν σημαντική στην απο-

φασή τους να χρησιμοποιήσουν τη τους τη δυνατότητα για να πωθούν και να ελέγχουν με ακόμα πιο τρόπο τα μυαλά και τις συνειδήσεις μας. Το ροκ μετατρέπεται έτσι πώς και κάθε άλλη μουσική, από μπόις των αγωνιών και της οργής που το παράγουν, σε διαμορφωτές των πραγματικότητων και ντέλων που εθίζουν τ' αφτιά των ανθρώπων κι ελέγχουν τα μυαλά τους. Η μετάβαση αυτή από το ένα σημείο στο άλλο γίνεται χωρίς καθόλου αλλοιωθεί η φύση και η χροιά της διας της μουσικής. Παραμένει το ίδιο γοητευτική και χαροποιά από πριν, για να είναι πάντα το ίδιο θυμητή. Αλλά τώρα επιβάλλεται η συνειδήσεις των ανθρώπων από πλέον παράγεται, ακούγεται, λατρεύεται και πουλιέται. Η χρήση σαν θέαμα και σαν εικόνα καθόλου η ένταξη της στην κατεστημένη τουργία του καταναλωτισμού κάνουν ένα ισχυρό όπλο στα χέρια των εξουσιαστών που ελέγχουν την, ελέγχουν και τα μυαλά των ανθρώπων τους. Και το κέρδος γι' αυτούς είναι διπλό αφού παράλληλα επιπλέον χάνουν να την αποσπάσουν από εξεγερτική της φύση ως το κατεχόμενη μέσο έκφρασης των καταπιεσμένων και των ανικανοποίητων.

Ολόκληρος ο μηχανισμός που νομάζεται μουσική βιομηχανία αποκλείεται αυτούς τους δύο σπουδούς: το χρήμα και τον έλεγχο. Είναι σ' αυτά που καλούμαστε να ντισταθούμε, υπερασπιζόμενοι τον αυτόνητο της ελευθερίας μας.

Αντιεμπορευματοποίηση της μουσικής σήμερα

Εάν είσατε από αυτούς που τουλάχιστον περισσότερες από φορές έχετε αντιληφθεί το μέγεθος απάτης της "ροκ παραμυθίας". Εάν είσατε από αυτούς που έχετε φορές έχετε ακριβοπληρώσει δίσκο ή τη συναυλία για να νιώσετε και ακούσετε τους ήχους του αγέννητου σας είδους. Εάν αισθανόμαστε κουρασμένοι από τη συνεχιζόμενη και πίστη που διατηρούμε τόσα χρόνια στους "μικρούς" "μεγάλους" θεούς της μουσικής. Εάν νιώθετε να σας κοροϊδεύουν παίζοντας περίεργα παιχνίδια με μυαλό σας κάθε φορά που κάθεται μπροστά στο MTV ή διαβάσετε μουσικό περιοδικό. Αν τέλος, όλα αυτά, συνεχίζετε ν' αγαπάτε, ακούτε ή να της δίνετε τους μισούς σας μουσική, που να έχει, εξάρτητα από το είδος και την ποσότητά της, χαρακτήρα έξω και ενάντια στην εκβιομηχάνισή της, τότε καταλάβετε την αναγκαιότητα για ύπαρξη μιας νοστροπίας για τη μουσική ενάντια στην εκβιομηχάνιση.

Η δημιουργία λοιπόν μιας μουσικής που θέτει μόνη της και διατάσσει τα χαρακτηριστικά της, μόνο μέσα από την ίδια της τη φύση, αλλά κυρίως μέσα από τον πόθο και τις επιλογές του λόγου στην καθιστά ως μια πράξη αντίστασης στον καταναλωτισμό και την κυριαρχία των ζώων μας. Μία τέτοια είδους πρακτική εντάσσεται πλήρως μέσα στα πλαίσια της αυτοοργάνωσης κάθε μορφής και εκδήλωσης της κοινωνίας, που αναζητεί την συνολική αυτοδιεύθυνση και το καθορισμό της.

Πέρα από μουσικά ρεύματα, στυλ, μόδες και προσωπικά γούστα, εξάρτητα από το είδος του παιγνιδιού που την κατατάσσει σε στρωματάκια και της βάσει ταμπέλες, η μουσική που καθορίζεται μέσα από πράξεις και τις επιλογές αυτών που τη δημιουργούν, αποκτά την ουσία της ουσία και της δίνει μορφή, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ

Εμπρός της γης οι κολασμένοι
Της πείνας σκλάβοι εμπρός, εμπρός.
Το δίκιο απ' τον κρατήρα βγαίνει
Σαν βροντή, σαν κεραυνός.
Φτάνουν πια της σκλαβιάς τα χρόνια
Ολοι εμείς ταπεινοί της γης
Που ζούσαμε στην καταφρόνια
Θα γίνουμε το παν εμείς

Θεοί, αρχόντοι, βασιλιάδες
Με πλάνα λόγια μας γελούν
Της γης οι δούλοι και οι ραγιάδες
Μονάχοι τους θα σωθούν
Για να λείψουν πια τα δεσμά μας
Για να πάψει πια η δεσμία μας
Για να πάψει πια η κλεισιά
Να ιδούνε πρέπει τη γροθιά μας
Και της ψυχής μας τη φωτιά

Εμπρός μονάχη μας ελπίδα
Ειν' η σφιγμένη μας γροθιά
Κάτω οι πολέμοι και η πατρίδα
Ζήτω, ζήτω η Λευτεριά.
Κι αν θελήσουν να δοκιμάσουν
Της ψυχής μας τους κεραυνούς

Να ιδούνε τότες θα προφτάσουνε
Πως είναι οι σφαίρες μας γιαντούς
Σκληρός ο νόμος μας ξεσπάει

Κι' οι φόροι ασήκωτοι για μας
Ο πλούσιος ό,τι κι αν κερδίζει
Είναι πλούτος της κλεισιάς
Η σκλαβιά, η αδικία φτάνει
Οχι πια ταπεινοί σκυφτοί
Αδελφία η φύση όλους μας κάνει
Και είμαστε ίσοι μπρος σ' αυτή

Οι πλούσιοι με ασπλαχνιά μας γδέρνουν
Και μας αρπάζουν το ψωμί
Το κόπο μας αυτοί κι αν παίρνουν
Για μας η πείνα πληρωμή.
Της δουλειάς όλοι οι κλέφτες κάτου
Δίκιο τώρα ο φτωχός ζητάει
Όσα γυρεύει είναι δικά του
Κι όταν θελήσει τ' αποκτάει

Εμάς που αδιάκοπα η δουλειά μας
Γεννάει της γης τους θησαυρούς
Όλα τα πλούτη είναι δικά μας
Όλα ανήκουν στους φτωχούς
Τώρα πια κόρακες κι' ακρίδες
Δεν σκεπάζουν τον ουρανό
Χρυσός ο ήλιος στέλνει αχτίδες
Χαμόγελο παντοτεινό